KWESTIONARIUSZ DLA KANDYDATA NA KOMISARZA

Stéphane SÉJOURNÉ

Wiceprzewodniczący wykonawczy do spraw dobrobytu i strategii przemysłowej

1. Ogólne kompetencje, zaangażowanie w sprawę europejską i niezależność osobista

Jakie aspekty Pana kwalifikacji i doświadczenia mają szczególne znaczenie dla sprawowania obowiązków komisarza i promowania ogólnego interesu europejskiego, zwłaszcza w obszarze, za który byłby Pan odpowiedzialny? Jak przyczyni się Pan do realizacji wytycznych politycznych Komisji? Jak zamierza Pan uwzględniać aspekt płci i włączyć perspektywę płci do wszystkich obszarów polityki podlegających Pana resortowi? W jaki sposób będzie Pan realizować włączanie problematyki młodzieżowej do głównego nurtu polityki?

Jak może Pan wykazać przed Parlamentem Europejskim swoją niezależność oraz zapewnić, że żadna działalność prowadzona w przeszłości, w chwili obecnej ani w przyszłości nie będzie podawać w wątpliwość Pana rzetelności w wywiązywaniu się z obowiązków komisarza?

Należę do pokolenia, dla którego Europa jest zarówno oczywistością, jak i codzienną walką.

Jest oczywistością, ponieważ rozpocząłem karierę polityczną, zabiegając o poparcie podczas francuskiej kampanii referendalnej w sprawie konstytucji UE w 2004 r. Pierwszymi wyborami, w których kandydowałem, były wybory europejskie w 2019 r. Jako poseł i lider grupy w Parlamencie Europejskim oraz jako minister spraw europejskich i zagranicznych wniosłem wkład w niektóre z największych osiągnięć UE w ostatnich latach: Zielony Ład, nasze wspólne zakupy szczepionek, plan odbudowy Next Generation EU, regulacja rynków cyfrowych oraz, oczywiście, pomoc dla Ukrainy.

Europa jest jednak również codzienną walką, ponieważ musiałem stawić czoła wątpliwościom dotyczącym projektu europejskiego, zwłaszcza po brexicie, który był ciężkim uderzeniem w fundamenty UE, podważeniem naszej jedności i kryzysem zaufania do naszych unijnych instytucji. Europa jest zatem cudem, który zdarza się każdego dnia, ale cudem niestabilnym, który zależy od tego, czy nasi współobywatele będą go nadal popierać. Na stanowisku europejskiego urzędnika publicznego, a tym bardziej komisarza, wszystkie decyzje należy podejmować, mając to na uwadze. Służenie ogólnemu interesowi europejskiemu oznacza tworzenie i wdrażanie polityk, które mogą zarówno poprawić codzienne życie obywateli, jak i stanowić odpowiedź na ogromne wyzwania, przed którymi stoi nasz kontynent.

Ponieważ nadchodząca dekada będzie dla nas trudna, z uwagi na ogólny interes europejski musimy podjąć stanowcze działania, począwszy od jednego z głównych priorytetów: strategii na rzecz czystego przemysłu z silniejszym jednolitym rynkiem, dzięki czemu zapobiegniemy przewidywanemu pogorszeniu się sytuacji w Europie, a także drastycznym konsekwencjom społecznym i politycznym tego pogorszenia sytuacji. Nasze społeczeństwa i ciężko pracujący obywatele chcą godnych, wymagających kwalifikacji i dobrze płatnych miejsc pracy. Nasze przedsiębiorstwa chcą możliwości inwestowania, tworzenia i produkowania towarów w większej ilości i o wyższej jakości, na takich samych warunkach jak konkurenci zewnętrzni i bez konieczności radzenia sobie ze zbędnymi obciążeniami. Są to oczywiste i uzasadnione aspiracje, które Unia Europejska musi realizować.

Od wielu lat wierzę, że przywrócenie wiodącej pozycji gospodarczej i przemysłowej jest gwarancją indywidualnego dobrobytu i silnych więzi społecznych. Konieczne jest również przyspieszenie naszej transformacji w kierunku neutralności klimatycznej. Jako doradca francuskiego ministra gospodarki i przemysłu należałem do architektów jednej z największych reform gospodarczych w najnowszej historii Francji. Jako poseł do PE i lider grupy nieustannie opowiadałem się za nowym podejściem w naszej polityce przemysłowej, które wykraczałoby poza bezużyteczną alternatywę dekarbonizacja lub wzrost zamiast godzenia obu tych priorytetów.

Jako sprawozdawca odpowiedzialny za prawa własności intelektualnej w dziedzinie sztucznej inteligencji opowiadałem się za stworzeniem unikalnego europejskiego modelu opartego na etyce i innowacjach. Jako minister spraw europejskich i zagranicznych nadawałem wysoki priorytet partnerstwom gospodarczym z demokratycznymi narodami Afryki Wschodniej i Ameryki Łacińskiej, które wcześniej były pomijane.

Głównym priorytetem obecnej Komisji może stać się również podejście polegające na osiągnięciu równości płci w naszej gospodarce, a w konsekwencji włączenie perspektywy płci do głównego nurtu polityki przemysłowej. W nowej Komisji moim pierwszym obowiązkiem – jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona – będzie zapewnienie, aby wszystkie przedsiębiorstwa wdrożyły dyrektywę w sprawie kobiet w zarządach. Jako członek kolegium cieszę się, że będę mógł wspierać prace nominowanej wiceprzewodniczącej wykonawczej Roxany Mînzatu w sprawie strategicznego planu w dziedzinie kształcenia STEM na rzecz edukacji i rozwoju zawodowego kobiet w sektorach nauk przyrodniczych, technologii, inżynierii i matematyki. Równouprawnienie płci to cel, w którym wola polityczna ma kluczowe znaczenie. W tym względzie mam udokumentowane osiągnięcia w postaci nominacji kobiet we francuskim Ministerstwie Spraw Zagranicznych i pierwszego w historii francuskiej dyplomacji gabinetu ministerialnego, w którym większość stanowiły kobiety. Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, zobowiązuję się nadal bronić tego podejścia w samej Komisji. Zostałem nominowany jako wiceprzewodniczący wykonawczy, mając 39 lat, dlatego będę tworzył możliwości dla młodego pokolenia we wszystkich swoich działaniach. Aby dać młodym Europejczykom szansę kształtowania decyzji w Unii Europejskiej, z przyjemnością będę organizował doroczne dialogi z młodzieżą, a pierwszy z nich odbędzie się w ciągu pierwszych 100 dni mojego urzędowania.

Całe życie niestrudzenie pracowałem w interesie ogólnym. Jako lider grupy w Parlamencie Europejskiego nigdy nie zaniedbałem moich obowiązków. Aby pełnić taką funkcję, zasadnicze znaczenie mają zarówno spójność, jak i niezależność. W Parlamencie nigdy nie wahałem się bronić poglądów różniących się od linii mojej partii i mojego kraju pochodzenia, kiedy wiedziałem, że leży to w ogólnym interesie europejskim. Dotyczyło to w szczególności dyrektywy UE w sprawie przemocy wobec kobiet. Zapewniam również, że zawsze przestrzegałem, nadal przestrzegam i będę przestrzegał najwyższych standardów etycznych, przy pełnym poszanowaniu traktatów UE oraz kodeksu postępowania.

Europa była początkiem mojej kariery. Moim pierwszym zobowiązaniem wobec wyborców było służenie naszej Unii. Moje obowiązki w rządzie obejmowały promowanie jedności europejskiej. Jeśli moja kandydatura na stanowisko komisarza Komisji Europejskiej zostanie zatwierdzona, będę wierny nie tylko słowom przysięgi o obronie jedności europejskiej i jej podstawowych zasad, ale także moim głębokim przekonaniom.

2. Kierowanie resortem oraz współpraca z Parlamentem Europejskim

Czy może Pan zobowiązać się do należytego informowania Parlamentu o swoich działaniach i działaniach podległych Panu departamentów? W jakim zakresie uznaje Pan swoją odpowiedzialność przed Parlamentem?

Jakie konkretne zobowiązania jest Pan w stanie podjąć w odniesieniu do zaangażowania i obecności w Parlamencie, zarówno w komisjach, jak i na posiedzeniach plenarnych, w odniesieniu do przejrzystości, współpracy i skutecznych działań w następstwie stanowisk Parlamentu oraz składanych przez niego wniosków w sprawie inicjatyw ustawodawczych? W związku z planowanymi inicjatywami lub procedurami w toku – czy jest Pan gotowy udostępniać Parlamentowi na czas informacje i dokumenty na równi z Radą?

Pracowałem w Parlamencie Europejskim, a szacunek, jaki miałem dla tej Izby i posłów, nigdy nie wygasł. Zobowiązuję się do utrzymania tych szczególnych, opartych na wzajemnym zaufaniu, stosunków z Parlamentem Europejskim, który jest motorem europejskiej demokracji.

Nasza legitymacja opiera się na głosowaniu Parlamentu Europejskiego. Chociaż nasze nazwiska są proponowane przez Radę i przewodniczącą Komisji, nie możemy objąć urzędu bez zgody Parlamentu Europejskiego. Ma to kluczowe znaczenie dla zapewnienia, aby cele będące podstawami naszej polityki odpowiadały aspiracjom większości obywateli, które zostały wyrażone w wyborach europejskich.

Jeśli moja kandydatura na stanowisko komisarza zostanie zatwierdzona, przyjmuję następujące zobowiązania jako metodę pracy między podległymi mi służbami, moim gabinetem ze mną na czele a Parlamentem Europejskim:

– Zobowiązuję się do zapewnienia odpowiednich działań następczych w związku ze sprawozdaniami i rezolucjami dotyczącymi kwestii w ramach mojej teki. Podobnie jak przewodnicząca Komisji jestem orędownikiem nadania

Parlamentowi większej roli w inicjowaniu i kształtowaniu prawodawstwa. Jestem głęboko przekonany, że jest to niezbędny warunek solidnego, skutecznego i budzącego zaufanie europejskiego procesu decyzyjnego.

– Zobowiązuję się do aktywnej i regularnej obecności na posiedzeniach komisji, sesjach plenarnych i podczas negocjacji trójstronnych, a także do stawiania się na posiedzenia grup parlamentarnych, jeżeli zostanę zaproszony. Uważam, że na wszystkich tych posiedzeniach Komisja w jak największym stopniu musi być reprezentowana na szczeblu politycznym.

– Zobowiązuję się do ustanowienia i utrzymania bezpośredniego kanału komunikacji z członkami odpowiednich komisji na wszystkich etapach procesu decyzyjnego. Podległe mi służby i mój zespół również będą łatwo dostępne przez cały okres kadencji, w ramach dwustronnego przepływu informacji.

– Zobowiązuję się zapraszać sprawozdawców, obserwatorów lub wiodących członków w konkretnych dziedzinach na sesje robocze w celu omówienia kwestii budzących uzasadnione obawy oraz pomysłów, które pochodzą bezpośrednio z ich prac parlamentarnych i ich okręgu wyborczego.

– Zobowiązuję się dzielić się informacjami i dokumentami z Parlamentem na równi z Radą. Jest to nie tylko kwestia poszanowania dla obu współprawodawców, ale jest to obowiązek wynikający z naszego porozumienia ramowego.

Wszystkie te zobowiązania są kwestią demokratycznej rozliczalności. Jesteśmy odpowiedzialni za szacunek i rozliczalność przed tą Izbą oraz przed reprezentowanymi przez posłów obywatelami. Tylko dzięki jedności Europa dokona postępów.

Zgodnie z przedstawionymi przez przewodniczącą wytycznymi politycznymi, które spotkały się z poparciem większości członków tej Izby, podczas wysłuchania z przyjemnością przedstawię spójność zakresu obowiązków powierzonych mi przez przewodniczącą z zakresem naszych priorytetów. Chętnie wysłucham również, jakie są oczekiwania, pomysły i obawy.

Moje pismo określające zadania stanowi wyjątkową okazję do tego, by ostatecznie nakreślić w pełni zintegrowaną strategią przemysłową, od mikroekonomii po makroekonomię, od rynku wewnętrznego po wymiar zewnętrzny, od sektorów wyższego szczebla po sektory niższego szczebla, od inwestycji publicznych po prywatne. Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, wykorzystam wszystkie te instrumenty konkurencyjności na rzecz dobrobytu obywateli, oczywiście zgodnie z zasadą kolegialności Komisji i w pełnej współpracy z Parlamentem.

Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, zobowiązuję się regularnie informować tę Izbę o postępach mojej misji. Od samego początku uważam, że bardzo ważne jest wyznaczenie jasnych celów i obiektywnych wskaźników, na podstawie których Parlament będzie mógł ocenić moje wyniki i nasze wspólne wysiłki.

Pytania Komisji Gospodarczej i Monetarnej

Unia rynków kapitałowych

3. Jakie są główne przeszkody dla rozwoju unii rynków kapitałowych oraz rynku oszczędności i inwestycji, a także jakie priorytety wyznaczyłby Pan w tym zakresie, aby zachęcić podmioty prywatne i publiczne do większych inwestycji w projekty o wysokim potencjale wzrostu, a rynki kapitałowe do inwestycji w innowacje? W jaki sposób zadba Pan o to, by wysiłki na rzecz zwiększenia konkurencyjności sektora finansowego UE nie osłabiły stabilności finansowej ani nie prowadziły do podejmowania nadmiernego ryzyka? Jak postrzega Pan rolę sekurytyzacji w tym zakresie?

Ideą przewodnią nowej Komisji będą inwestycje, a nowo wybrana przewodnicząca Ursula von der Leyen zapowiedziała w swoich wytycznych politycznych stworzenie unii oszczędności i inwestycji, co będzie miało zasadnicze znaczenie dla zniwelowania luk inwestycyjnych. Zwiększenie finansowania prywatnego i publicznego w celu modernizacji naszej gospodarki i przemysłu wymaga dobrze funkcjonujących i rozwiniętych rynków finansowych, w razie potrzeby połączonych i skoordynowanych z ukierunkowanymi publicznymi środkami absorpcji ryzyka.

Po pierwsze, obywatele muszą być priorytetem unii oszczędności i inwestycji. Obywatele dysponują znacznymi oszczędnościami, ale deponują swój majątek głównie w depozytach bankowych i nieruchomościach, zatem oszczędności te nie finansują inwestycji produkcyjnych w takim stopniu, w jakim mogłoby to mieć miejsce.

Udział obywateli w rynkach kapitałowych jest często utrudniony przez szereg powiązanych ze sobą czynników: wysokie opłaty i koszty doradztwa, mała konkurencja w zakresie dystrybucji produktów finansowych ze względu na fragmentację rynku, a także niski poziom wiedzy finansowej i zaufania do pośredników finansowych.

Jeśli moja kandydatura na stanowisko wiceprzewodniczącego wykonawczego zostanie zatwierdzona, będę współpracował z komisarz do spraw usług finansowych oraz unii oszczędności i inwestycji oraz innymi członkami kolegium komisarzy w celu znalezienia sposobów zachęcenia obywateli do bardziej produktywnego inwestowania większej części swoich oszczędności. Musimy opracować nowe produkty oszczędnościowe i inwestycyjne na szczeblu europejskim, aby skierować inwestycje do gospodarki realnej. Przyniosłoby to korzyści europejskim przedsiębiorstwom, zapewniając im kapitał niezbędny do konkurencyjności, innowacji i transformacji ekologicznej, cyfrowej i społecznej. Przyniosłoby to również korzyści obywatelom europejskim, dając im możliwość wniesienia wkładu w finansowanie gospodarki europejskiej, o ile będą oni odpowiednio chronieni i uzyskają odpowiedni zwrot z inwestycji.

Po drugie, europejskie innowacyjne przedsiębiorstwa nie mają dostępu do wystarczającego kapitału wysokiego ryzyka w celu wzrostu i ekspansji w UE. Jest to jedną z głównych przeszkód dla konkurencyjności UE. Ważnym celem jest zatem poprawa dostępności kapitału wysokiego ryzyka. Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, wraz z komisarz do spraw usług finansowych oraz unii oszczędności i inwestycji oraz innymi członkami kolegium komisarzy przeanalizujemy sposoby przyciągnięcia większej liczby inwestorów instytucjonalnych, lepszego wykorzystania instrumentów finansowania publicznego, podnoszenia poziomu wiedzy, ułatwiania wymiany najlepszych praktyk, dokonania przeglądu ram podatkowych i prawnych w celu usunięcia istniejących barier, a także wykorzystania skutecznych systemów krajowych. Szczególną uwagę należy zwrócić na pozostałe bariery utrudniające zwiększenie skali funduszy inwestycyjnych, które mogłyby stanowić rozwiązanie odnośnie do potrzeb finansowych innowacyjnych przedsiębiorstw.

Po trzecie, unijne rynki kapitałowe nie mogą konkurować na arenie międzynarodowej i nie mogą korzystać ze skali jednolitego rynku, ponieważ są zbyt rozdrobnione. Unijni inwestorzy mają bardziej ograniczone możliwości inwestowania, a tam, gdzie inwestują, koszty są wyższe, a rentowność niższa niż w innych krajach. Jednocześnie bez rynków o dużej skali UE nie jest w stanie sprostać potrzebom w zakresie finansowania transformacji ekologicznej i cyfrowej. Należy zidentyfikować bariery, które stanowią przeszkodę dla integracji i pogłębiania płynności rynków europejskich, podjąć dalsze prace w celu ich usunięcia oraz zapewnić europejskim instytucjom finansowym możliwość działania na równych warunkach w skali światowej, gdzie standardy uzgodnione na szczeblu międzynarodowym są konsekwentnie stosowane w Europie i w innych jurysdykcjach. Pogłębione rynki finansowe wspierałyby również silniejszą międzynarodową pozycję euro. Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, będę wspierać wysiłki na rzecz sprostania utrzymującym się wyzwaniom, które utrudniają wykorzystanie pełnego potencjału europejskich rynków kapitałowych zgodnie z planem działania na rzecz tworzenia unii rynków kapitałowych.

Ponadto różnice w nadzorze nad podmiotami działającymi na rynku finansowym mogą zwiększyć koszty prowadzenia działalności gospodarczej w poszczególnych państwach członkowskich. Wiele z tych różnic może również istnieć ze szkodą dla inwestorów, którzy mogą być objęci różnym poziomem ochrony w poszczególnych państwach członkowskich. Usprawniony system nadzoru na szczeblu UE może być kluczowym czynnikiem umożliwiającym pełne wykorzystanie potencjału naszych rynków kapitałowych poprzez ograniczenie nieefektywności, osiągnięcie korzyści skali i budowanie zaufania do funkcjonowania rynków. Taki system odegrałby zasadniczą rolę w zmniejszeniu obciążeń regulacyjnych. Istnieją różne sposoby usprawnienia nadzoru. Konieczne są dodatkowe konsultacje i współpraca ze wszystkimi zainteresowanymi stronami w odniesieniu do sposobów udoskonalenia rozwiązań nadzorczych w UE, również z uwzględnieniem specyfiki poszczególnych sektorów i krajów.

Uważam, że sekurytyzacja, o ile jest dobrze ustrukturyzowana, uregulowana i nadzorowana, może odegrać w gospodarce pozytywną rolę jako narzędzie przyciągania nowych inwestorów oraz jako narzędzie zarządzania ryzykiem przenoszące ryzyko kredytowe z banków na szeroką grupę inwestorów instytucjonalnych z UE i państw trzecich, którzy skorzystaliby z większej dywersyfikacji ekspozycji. Dzięki temu banki mogłyby zwiększyć finansowanie gospodarki realnej. Ramy sekurytyzacji z 2019 r. i ich późniejsze zmiany poprawiły przejrzystość i standaryzację na rynku sekurytyzacji, jednak w UE rynek ten jest nadal słabo rozwinięty. Rada Prezesów Europejskiego Banku Centralnego w marcu 2024 r. i Rada Europejska w kwietniu 2024 r. podkreśliły znaczenie ożywienia unijnego rynku sekurytyzacji. Dobrze funkcjonujący system sekurytyzacji powinien być elementem naszego programu. Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, w moim stanowisku w sprawie tego, czy

i w jaki sposób należy zaktualizować istniejący system, uwzględnię dalszą wymianę informacji z Parlamentem i wyniki trwających ukierunkowanych konsultacji, w tym opinię techniczną ze strony europejskich organów nadzoru. W tym względzie naszym warunkiem wstępnym zawsze pozostanie zagwarantowanie stabilności finansowej.

Europa potrzebuje dobrze funkcjonujących i wiodących na arenie międzynarodowej banków, zakładów ubezpieczeń, spółek inwestycyjnych i innych pośredników, aby finansować innowacje, inwestować w transformację ekologiczną, cyfrową i społeczną oraz przywrócić konkurencyjność UE. Jednocześnie nie powinniśmy zapominać o znaczeniu utrzymania solidnych i trwałych ram ostrożnościowych. Kryzys finansowy w latach 2007 i 2008 był spowodowany zbyt łagodnymi standardami, zbyt uproszczonym nadzorem i zbyt małą współpracą na poziomie międzynarodowym. Od tamtej pory reformy regulacyjne i nadzorcze wzmocniły europejski system finansowy, który może obecnie opierać się na dobrze skapitalizowanych instytucjach finansowych i który w ostatnich latach wykazał swoją odporność. Powinniśmy oprzeć się na tych mocnych podstawach, aby teraz zapewnić konkurencyjność europejskiego sektora finansowego w perspektywie długoterminowej.

Zgodnie z wytycznymi politycznymi nowo wybranej przewodniczącej Ursuli von der Leyen konieczne jest również pozyskanie kapitału prywatnego i ograniczenie jego ryzyka. Narzędzia absorpcji ryzyka, takie jak pożyczki, gwarancje lub interwencje kapitałowe, powinny ułatwić kapitałowi prywatnemu wspieranie konkurencyjności przedsiębiorstw w UE. W celu uzyskania dalszych informacji chciałbym odesłać Szanowne Panie Posłanki i Szanownych Panów Posłów do mojej odpowiedzi na pytanie nr 5.

Narzędzie koordynacji konkurencyjności

4. Jakie powinny być główne filary nowo proponowanych ram koordynacji konkurencyjności? Jak będą one współgrać z Europejskim Funduszem Konkurencyjności?

Wytyczne polityczne nowo wybranej przewodniczącej Ursuli von der Leyen odnoszą się do nowego Europejskiego Funduszu Konkurencyjności, stanowiącego część naszego wniosku dotyczącego nowego i wzmocnionego budżetu w kolejnych wieloletnich ramach finansowych. Jak podkreślono w piśmie określającym moje zadania, w powiązaniu z tym funduszem konkurencyjności opracujemy narzędzie koordynacji konkurencyjności w celu lepszego ukierunkowania i koordynacji polityki inwestycyjnej, a tym samym stworzenia efektu mnożnikowego. Odzwierciedla to zawarte w sprawozdaniu Draghiego wezwanie do skuteczniejszej koordynacji polityki konkurencyjności w celu poprawy dostosowania priorytetów UE i państw członkowskich w zakresie reform i inwestycji.

Celem narzędzia koordynacji konkurencyjności musi być zwiększenie spójności między celami UE w zakresie konkurencyjności a politykami krajowymi w państwach członkowskich. Musimy dostosować te cele i polityki na podstawie wspólnego zestawu priorytetów strategicznych, tak aby wzajemnie się wzmacniały. Zapewniłoby to większą pewność, przewidywalność i skalę na jednolitym rynku, zmniejszyłoby rozdrobnienie i pomogłoby uruchomić ogromne inwestycje niezbędne do realizacji unijnego programu na rzecz konkurencyjności.

Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, w odniesieniu do metody działania będę współpracował z komisarzem ds. gospodarki i wydajności, aby zapewnić koordynację polityki i zadbać o to, by europejski semestr nadal koncentrował się na konkurencyjności naszej Unii, dostosowując zarówno politykę gospodarczą, jak i przemysłową.

Jeśli chodzi o Europejski Fundusz Konkurencyjności, proszę zapoznać się z moją odpowiedzią na pytanie 16.

Inwestycje

5. Jak widzi Pan przyszłość programu InvestEU? Jak wyobraża Pan sobie współpracę z EBI? Jaki ma Pan plan na pobudzenie inwestycji prywatnych w celu wsparcia gospodarki europejskiej? Jakie inne narzędzia byłby Pan skłonny uruchomić, aby wypełnić poważną lukę w finansowaniu?

Aby zapewnić konkurencyjność i bezpieczeństwo Europy, potrzebne są inwestycje na ogromną skalę. W sprawozdaniu Draghiego oszacowano, że – jeżeli chcemy osiągnąć nasze cele transformacji ekologicznej i cyfrowej oraz zaspokoić potrzeby w zakresie wydatków na obronność – konieczne są dodatkowe inwestycje w wysokości około 800 mld EUR rocznie. W tym kontekście w wytycznych politycznych nowo wybranej przewodniczącej Ursuli von der Leyen podkreślono potrzebę maksymalizacji inwestycji publicznych oraz pozyskania kapitału prywatnego i ograniczenia jego ryzyka. Narzędzia absorpcji ryzyka, takie jak pożyczki, gwarancje lub interwencje kapitałowe, powinny ułatwić kapitałowi prywatnemu wspieranie konkurencyjności przemysłu unijnego.

Program InvestEU, który jest „obecnie największym instrumentem opartym na podziale ryzyka", okazał się skuteczny. W ciągu trzech lat od jego rozpoczęcia, Program InvestEU doprowadził do uruchomienia inwestycji o wartości ponad 200 mld EUR, z czego około dwie trzecie ma pochodzić ze środków prywatnych. Finansowanie to przyczynia się do realizacji kluczowych priorytetów politycznych, takich jak innowacje i infrastruktura, aby przyspieszyć transformację ekologiczną i cyfrową, a także wsparcie dla MŚP i sektorów społecznych.

Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, będę pracował nad zapewnieniem ciągłej i pełnej realizacji Programu InvestEU przez pozostałą część okresu programowania, we współpracy z Europejskim Bankiem Inwestycyjnym i innymi partnerami wykonawczymi. Będzie to również wymagało wykorzystania istniejącej elastyczności. Jest to szczególnie ważne w przypadku produktów finansowych, na które istnieje wysoki popyt, w szczególności w celu wspierania zrównoważonych i cyfrowych MŚP, sektorów społecznych, a także czystych i cyfrowych technologii oraz biotechnologii.

Siła Programu InvestEU wynika również z jego otwartej architektury, która stworzyła ogólnounijny ekosystem publicznych instytucji finansowych, łącząc wysiłki na rzecz osiągnięcia celów polityki UE. Do EBI jako głównego partnera dołączyło wiele innych banków wielostronnych, takich jak EBOR, Nordycki Bank Inwestycyjny, Bank Rozwoju Rady Europy, a także banki rozwoju państw członkowskich.

Ponadto, jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, wykorzystam pozytywne doświadczenia Programu InvestEU i jego skalę, aby stworzyć jeszcze większą synergię między finansowaniem publicznym i prywatnym. Grupa EBI, w skład której wchodzi zarówno EBI, jak i EFI, jest wieloletnim partnerem Komisji i przyczyniła się do realizacji naszych programów zarówno w UE, jak i poza nią. Wraz z komisarzem do spraw gospodarki i wydajności dopilnujemy, aby grupa ta nadal odgrywała strategiczną rolę we wspieraniu inwestycji w całej UE, przyczyniając się tym samym do wzrostu gospodarczego, innowacji, konkurencyjności, dekarbonizacji, cyfryzacji, sprawiedliwej transformacji i spójności. Moglibyśmy również zachęcić EBI do odgrywania jeszcze większej roli poprzez podejmowanie większego ryzyka w odniesieniu do finansowanych przez niego operacji oraz wspierać komisarza do spraw gospodarki i wydajności w dążeniu do zwiększenia roli EFI w celu zwiększenia finansowania dla szybko rozwijających się przedsiębiorstw o dużym potencjale. Zarówno EBI, jak i EFI są dobrze przygotowane do pomocy w tworzeniu korzystnego otoczenia inwestycyjnego i stymulowaniu finansowania publicznego i prywatnego.

Musimy również uwzględnić znaczenie sprzyjających temu ram regulacyjnych. Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, będę współpracować z komisarzem do spraw gospodarki i wydajności, wdrażania i upraszczania, aby zmniejszyć obciążenia sprawozdawcze dla naszych partnerów finansowych i przedsiębiorstw.

Wkrótce czeka nas opracowanie przyszłych wieloletnich ram finansowych i ich instrumentów. Musimy najpierw odpowiedzieć na pytanie, co chcemy sfinansować, a następnie znaleźć optymalny sposób na realizację naszych celów, aby osiągnąć jak najlepsze realne wyniki, opierając się na wnioskach wyciągniętych z Programu InvestEU. Uproszczone mechanizmy pozwalające łączyć różne narzędzia finansowania i wsparcie doradcze w zakresie przygotowywania i wdrażania projektów mogą pomóc w przyspieszeniu realizacji i poprawie jakości projektów. Dzięki temu zwiększymy wpływ naszego finansowania.

Jeśli moja kandydatura na stanowisko wiceprzewodniczącego wykonawczego zostanie zatwierdzona, będę ściśle współpracować z komisarzem do spraw budżetu i administracji publicznej oraz zwalczania nadużyć finansowych w celu zapewnienia, aby elementy te zostały uwzględnione podczas przygotowywania wniosku dotyczącego kolejnych wieloletnich ram finansowych, tak by filar konkurencyjności miał w nich bardzo istotne znaczenie.

Pytania Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności

6. W jaki sposób Czysty Ład Przemysłowy będzie bazował na Zielonym Ładzie i uzupełniał go? Jakie kluczowe środki zamierza Pan przedstawić w kontekście Czystego Ładu Przemysłowego, aktu w sprawie gospodarki o obiegu zamkniętym i pakietu dotyczącego przemysłu chemicznego, również w kontekście sprawozdania Draghiego w sprawie konkurencyjności UE? W jaki sposób zapewni Pan spójność i synergię między tymi inicjatywami? W jaki sposób przyczynią się one do osiągnięcia celów środowiskowych, w tym celu, jakim jest osiągnięcie zerowego poziomu emisji zanieczyszczeń? W jaki sposób zamierza Pan przyspieszyć dekarbonizację przemysłu przy jednoczesnym zapewnieniu inwestycji, zadbaniu o globalną konkurencyjność UE, utrzymaniu wysokiej jakości miejsc pracy oraz zmniejszeniu zbędnych obciążeń administracyjnych? Jakie środki podejmie Pan w celu zadbania o to, aby przepisy UE dotyczące przejścia na czystą energię były dostosowane do potrzeb MŚP? Jakie środki zaproponuje Pan w akcie w sprawie przyspieszenia dekarbonizacji przemysłu, aby wesprzeć pionierskie rynki europejskie w zakresie rozwoju, produkcji i rozpowszechniania czystych technologii w przemyśle, oraz jakie środki finansowe uruchomi Pan, aby osiągnąć ten cel? Jakie konkretne strategie planuje Pan wdrożyć w celu przyspieszenia procedur wydawania pozwoleń na projekty o krytycznym znaczeniu, tak aby umożliwić terminowe postępy w realizacji celów klimatycznych, przy jednoczesnym zapewnieniu wysokiego poziomu ochrony środowiska? Jakie środki zaproponuje Pan w celu osiągnięcia równowagi między zmniejszeniem zależności od surowców krytycznych a zwiększeniem konkurencyjności Europy, rozwojem gospodarki o obiegu zamkniętym i zapewnieniem przestrzegania wysokich norm środowiskowych? W jaki sposób zadba Pan o to, by nowy akt w sprawie gospodarki o obiegu zamkniętym zawierał wystarczająco konkretne zachęty, aby odpowiednio zwiększyć popyt rynkowy na surowce wtórne oraz utworzyć jednolity rynek odpadów?

Zgodnie z Europejskim Zielonym Ładem UE dąży do tego, by stać się neutralną dla klimatu i zasobooszczędną gospodarką. W planie przemysłowym Zielonego Ładu przedstawiono działania mające na celu zwiększenie konkurencyjności europejskiego przemysłu technologii neutralnych emisyjnie w celu przyspieszenia transformacji. Pakt dla czystego przemysłu będzie kontynuował te dążenia w celu zarówno dekarbonizacji, jak i uprzemysłowienia gospodarki europejskiej w tym samym czasie, zwiększając jednocześnie odporność i autonomię strategiczną.

Wraz z wiceprzewodniczącą wykonawczą do spraw czystej, sprawiedliwej i konkurencyjnej transformacji oraz innymi członkami kolegium będziemy pracować nad zestawem inicjatyw mających na celu poprawę udzielania zezwoleń, a także dostępu do infrastruktury, dostępu do energii i surowców, dostępu do finansowania publicznego i prywatnego oraz dostępu do umiejętności i technologii. Przyspieszymy dekarbonizację przemysłu poprzez uproszczenie procedur administracyjnych, rozwój pionierskich rynków dla zrównoważonych i odpornych produktów, uruchomienie prywatnego finansowania na transformację, wykorzystanie partnerstw, wzmocnienie naszego jednolitego rynku oraz zapewnienie równych warunków działania.

Pakt dla czystego przemysłu będzie opierał się na tym, co osiągnięto w trakcie ostatniej kadencji, i zapewni, aby wdrażanie jego celów było zarówno skuteczne, jak i wydajne, bez tworzenia dodatkowych obciążeń. Będzie dalej wzmacniać uzasadnienie biznesowe dla dekarbonizacji i wspierać przemysł w jego wysiłkach na rzecz innowacji i zwiększania skali działalności. W tym celu należy uwzględnić wszystkie aspekty tego uzasadnienia biznesowego, w tym między innymi: rynki wewnętrzne i zewnętrzne, finansowanie publiczne i prywatne, politykę społeczną i przemysłową oraz instrumenty finansowe i legislacyjne. Żaden z tych aspektów nie może być postrzegany w oderwaniu od pozostałych. Aby przeprowadzić transformację w sprawiedliwy i skuteczny sposób, należy zapewnić spójność i w pełni zintegrowaną politykę przemysłową. Oprócz środków horyzontalnych należy zająć się kilkoma sektorami, o których Państwo wspominają.

Po pierwsze, akt w sprawie gospodarki o obiegu zamkniętym będzie kluczowym elementem Paktu dla czystego przemysłu i będę ściśle współpracować z komisarz do spraw środowiska, odporności wodnej i konkurencyjnej gospodarki o obiegu zamkniętym w celu jego realizacji. Przejście na gospodarkę o obiegu zamkniętym oznacza odejście od podejścia liniowego na rzecz podejścia, które uwzględnia cały cykl życia produktów i materiałów. Zwiększy to podaż surowców wtórnych i popyt na nie oraz stworzy jednolity rynek odpadów, na przykład poprzez harmonizację kryteriów zniesienia statusu odpadu. Ceny surowców wtórnych są często wyższe niż ceny surowców pierwotnych, a na te pierwsze często wpływa asymetria informacyjna w całym łańcuchu wartości oraz ograniczony wewnętrzny rynek odzysku i recyklingu. Akt w sprawie gospodarki o obiegu zamkniętym będzie miał zatem na celu stworzenie zachęt do stosowania surowców wtórnych poprzez wyeliminowanie tej niedoskonałości rynku.

Widzimy potencjał w trzech fundamentalnych działaniach: praktyczne wdrożenie kompleksowego prawodawstwa przyjętego w trakcie ostatniej kadencji; wykorzystanie zalet jednolitego rynku, na przykład w celu umożliwienia producentom surowców wtórnych sprzedaży swoich produktów w całej UE; wzmocnienie ekonomii przejścia na

gospodarkę o obiegu zamkniętym poprzez promowanie produktów i modeli biznesowych o zamkniętym cyklu życia. Udało nam się już uniezależnić wzrost gospodarczy od emisji, a teraz możemy również uniezależnić wzrost od wykorzystywania zasobów. W ten sposób zwiększymy naszą konkurencyjność i wyniki gospodarcze, a jednocześnie zmniejszymy nasz ślad środowiskowy, naszą zależność od zasobów pierwotnych oraz wpływ na różnorodność biologiczną i zanieczyszczenie środowiska.

Po drugie, akt w sprawie surowców krytycznych pozostanie centralnym elementem centralnym elementem. Zwiększenie konkurencyjności Europy wymaga bezpiecznego i zrównoważonego dostępu do surowców. Obejmuje to zwiększenie wydobycia i rafinacji surowców w Europie, czyli na kontynencie, na którym mamy wiele aktywów spełniających wysokie normy środowiskowe oraz najbardziej innowacyjne przedsiębiorstwa i technologie. Oznacza to również zwiększenie recyklingu surowców pierwotnych, tak abyśmy mogli ograniczyć nasze potrzeby w zakresie importu, a jednocześnie zmniejszyli nasz ślad środowiskowy. W akcie w sprawie gospodarki o obiegu zamkniętym zaproponowane zostaną środki dotyczące podaży i popytu w odniesieniu do surowców wtórnych, takie jak skuteczniejsze podejścia do rozszerzonej odpowiedzialności producenta, kryteriów zniesienia statusu odpadu, zawartości materiałów z recyklingu i kryteriów udzielania zamówień publicznych związanych ze zrównoważonym rozwojem.

Po trzecie, w ramach kluczowego elementu Paktu dla czystego przemysłu, będę współpracować z komisarzem do spraw klimatu, neutralności emisyjnej i czystego wzrostu nad aktem w sprawie przyspieszenia dekarbonizacji przemysłu, aby wspierać europejskie rynki pionierskie w zakresie rozwoju, produkcji i rozpowszechniania czystych technologii w przemyśle, a także przyspieszę procesy planowania, przetargów i wydawania pozwoleń, w szczególności w sektorach energochłonnych. Pomoc dla przemysłu UE w odniesieniu do dekarbonizacji, w ramach podejścia neutralnego pod względem technologicznym, zapewni również jego długoterminową konkurencyjność i zachowanie wysokiej jakości miejsc pracy.

Przewidywalność i szybkość są niezbędne do ułatwienia inwestycji w projekty przemysłowe. W tym celu akt w sprawie przyspieszenia dekarbonizacji przemysłu ułatwi stosowanie środków wydawania pozwoleń w oparciu o model aktu w sprawie przemysłu neutralnego emisyjnie (NZIA) i aktu w sprawie surowców krytycznych (CRMA). Umożliwiają one projektom strategicznym korzystanie z usprawnionych procedur wydawania pozwoleń i „statusu priorytetowego" na szczeblu krajowym bez naruszania norm środowiskowych, społecznych i w zakresie zarządzania. Aby opracować te nowe ramy, zamierzam ściśle współpracować z państwami członkowskimi i wspierać administracje krajowe i lokalne za pomocą odpowiednich narzędzi. Akt w sprawie przyspieszenia dekarbonizacji przemysłu powinien również doprowadzić do kierowania inwestycji tam, gdzie są one najbardziej potrzebne.

Kluczową rolę w gospodarce i zrównoważonej transformacji odgrywają oczywiście MŚP. Będę kontynuować wdrażanie pakietu pomocy gospodarczej dla MŚP, w tym filtra MŚP, aby pomóc w identyfikowaniu wniosków szczególnie istotnych dla MŚP na wczesnych etapach kształtowania polityki i środków łagodzących dla poszczególnych inicjatyw. Przeprowadzimy również nową kontrolę MŚP, jak to opisałem bardziej szczegółowo w mojej odpowiedzi na pytanie 11.

Istnieje wiele innych inicjatyw, które zostaną włączone do Paktu dla czystego przemysłu, przykładowo plan działania na rzecz przystępnych cen energii. Co najważniejsze, Pakt dla czystego przemysłu powinien stworzyć odpowiednie warunki nie tylko dla wspierania europejskich przedsiębiorstw w podnoszeniu konkurencyjności na arenie międzynarodowej, ale również dla zapewnienia obywatelom większych korzyści z transformacji na szczeblu lokalnym.

Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, będę współpracować z Parlamentem w sprawie tych inicjatyw. Przeprowadzone zostaną również należyte konsultacje z zainteresowanymi stronami i organami krajowymi. Mogę również zapewnić, że przez cały okres kadencji będę nadal przestrzegać przewodniej zasady, jaką jest transformacja uczciwa i sprawiedliwa pod względem geograficznym i społecznym.

7. W jaki sposób zapewni Pan skuteczne, pełne i terminowe wdrożenie mechanizmu dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO_2 (CBAM), przy jednoczesnym unikaniu niepotrzebnej biurokracji i podwójnej ochrony? Jakie środki zaproponuje Pan, aby wyeliminować potencjalne luki prawne na wyższym i niższym szczeblu oraz rozszerzyć zakres CBAM zgodnie z rozporządzeniem, a jednocześnie uniknąć ucieczki emisji w całym łańcuchu wartości i uwzględnić sytuację krajów najsłabiej rozwiniętych?

Mechanizm dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO_2 (CBAM) jest bardzo ważnym instrumentem na rzecz klimatu. Jeśli moja kandydatura na stanowisko wiceprzewodniczącego wykonawczego

zostanie zatwierdzona, będę współpracować z komisarzem do spraw klimatu, neutralności emisyjnej i czystego wzrostu, aby zapewnić pełne i terminowe wdrożenie mechanizmu, zwracając szczególną uwagę na zminimalizowanie ryzyka obchodzenia przepisów i ograniczenie obciążeń administracyjnych, w szczególności dla MŚP.

CBAM zacznie mieć konsekwencje finansowe od 1 stycznia 2026 r. Podczas trwającego etapu przejściowego, który rozpoczął się w październiku 2023 r., Komisja zapewniła wsparcie i wytyczne importerom i eksporterom, a także właściwym organom krajowym.

Dzięki wysłuchaniu zainteresowanych stron, w tym przedsiębiorstw i administracji krajowych, m.in. w ramach dialogów dotyczących wdrażania, a także partnerów z państw trzecich i członków klubu klimatycznego, co zostało zainicjowane na forum grupy G-7, możemy zapewnić jak największą skuteczność i wydajność środków wykonawczych.

Komisja wyciągnie również wnioski z trwającego okresu przejściowego w celu dokonania dostosowań, w szczególności pod względem uproszczenia. W tym celu do końca 2025 r. przedstawimy Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z przeglądu.

Sprawozdanie to obejmie wszystkie kwestie określone w klauzuli przeglądowej rozporządzenia i będzie zawierać ocenę ewentualnego rozszerzenia zakresu CBAM, w tym na emisje pośrednie, zarządzania CBAM oraz międzynarodowego wpływu rozporządzenia na kraje rozwijające się, a zwłaszcza na kraje najsłabiej rozwinięte.

Rozporządzenie przewiduje możliwość rozszerzenia zakresu CBAM na inne towary, w przypadku których istnieje ryzyko ucieczki emisji w ramach EU ETS, w szczególności chemikalia organiczne i polimery, na emisje pochodzące z transportu towarów i usług transportowych, a także na inne materiały wsadowe, czyli tzw. prekursory. Zgodnie z wymogami rozporządzenia w sprawie CBAM rozważymy możliwości dalszego objęcia nim produktów na dalszych etapach łańcucha wartości obecnych towarów objętych CBAM. Może to być konieczne, aby uniknąć sytuacji, w której ucieczka emisji będzie przesuwana na dalsze etapy łańcucha wartości, oraz aby w pełni wykorzystać potencjał CBAM w zakresie ochrony klimatu. Jakiekolwiek ewentualne rozszerzenie CBAM musi jednak opierać się na jasnych kryteriach i być proporcjonalne do celów mechanizmu. Ponadto wraz z komisarzem do spraw klimatu, neutralności emisyjnej i czystego wzrostu będę stale oceniać, w jaki sposób przeciwdziałać potencjalnemu obchodzeniu CBAM, przy czym kluczową rolę w przeciwdziałaniu takiemu procederowi odgrywają organy celne.

Zgodnie z wnioskiem współprawodawców Komisja oceni również ryzyko ucieczki emisji w odniesieniu do towarów objętych CBAM, produkowanych w UE i wywożonych do państw trzecich, w szczególności tych, które nie stosują EU ETS lub podobnego mechanizmu ustalania opłat za emisję gazów cieplarnianych.

Jeżeli chodzi o kraje najsłabiej rozwinięte (kraje LDC), CBAM nie przewiduje ich wyłączenia z obowiązywania mechanizmu, ponieważ zachęcałoby to do przenoszenia bardziej zanieczyszczających gałęzi przemysłu do takich krajów, a nie do dekarbonizacji. Z badań Komisji wynika, że wywóz z krajów LDC do UE w sektorach objętych CBAM jest ograniczony. W przypadku niektórych krajów LCD wywóz do UE może im jednak przynosić znaczne przychody z handlu zagranicznego i stanowić znaczną część ich dochodu narodowego brutto. Wraz z kolegium komisarzy dopilnuję, aby Komisja nadal ściśle współpracowała z tymi krajami i wspierała je w dostosowaniu i przygotowaniu się w okresie przejściowym CBAM.

8. Jakie są Pana priorytety w nadchodzącym pakiecie dotyczącym przemysłu chemicznego? W jaki sposób dokona Pan przejścia na bezpieczne, mniej wodochłonne i energochłonne chemikalia w gospodarce o obiegu zamkniętym, a jednocześnie zapewni inwestorom długoterminową przewidywalność w kontekście zrównoważonych innowacji? Kiedy przedstawi Pan propozycję zmiany rozporządzenia REACH, która zapewni uproszczenie, a jednocześnie zagwarantuje lepszą ochronę zdrowia i środowiska oraz konkurencyjność przemysłu? Jaki jest Pana plan w kwestii substancji PFAS, aby zminimalizować narażenie ludzi i środowiska na nie, a zarazem zapewnić jasne i wykonalne ramy dla przemysłu poprzez uwzględnienie niezbędnych zastosowań?

Pakiet dotyczący przemysłu chemicznego określony w wytycznych politycznych będzie miał kluczowe znaczenie dla zapewnienia ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska oraz dla konkurencyjnego przemysłu UE. Opierając się na wieloletnim doświadczeniu we wdrażaniu rozporządzenia REACH i innych przepisów dotyczących chemikaliów, jasne jest, że UE musi przyspieszyć, ograniczyć formalności administracyjne oraz zapewnić jasność

i pewność zarówno przedsiębiorstwom, jak i konsumentom. Pakiet będzie dążył do stworzenia skuteczniejszych ram regulacyjnych, dzięki którym usuwanie szkodliwych substancji z rynku będzie następowało szybciej, przy jednoczesnym zapewnieniu większej długoterminowej pewności inwestycyjnej wiodącym w skali światowej europejskim przedsiębiorstwom chemicznym.

UE może być dumna z faktu, że posiada najbardziej zaawansowane na świecie ramy regulacyjne dotyczące chemikaliów, jednak niektóre aspekty wymagają przeglądu. Ze względu na ryzyko stwarzane przez niektóre chemikalia i wyzwania gospodarcze stojące przed przemysłem chemicznym potrzebne jest uaktualnione i całościowe podejście, aby pobudzić transformację ekologiczną i osiągnąć trwałą konkurencyjność. Dlatego też, jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, będę współpracować z komisarz do spraw środowiska, odporności wodnej i konkurencyjnej gospodarki o obiegu zamkniętym w celu określenia czterech priorytetów przyszłego pakietu dotyczącego przemysłu chemicznego:

1. Innowacyjne, zrównoważone i bezpieczne łańcuchy dostaw: UE musi zdecydowanie wspierać silny i odporny przemysł chemiczny, który ma kluczowe znaczenie dla wzrostu gospodarczego i dobrobytu w UE. Istnieje potrzeba stworzenia ram umożliwiających inwestycje, które napędzają przejście na nowe rozwiązania ekologiczne i cyfrowe, w tym źródła czystej energii i zrównoważone surowce węglowe, ale także na bezpieczne, zrównoważone chemikalia o obiegu zamkniętym. Będzie to wymagało jasnych sygnałów i długoterminowej przewidywalności dla inwestorów i można to osiągnąć poprzez promowanie podejścia opartego na ściślejszej współpracy między organami publicznymi i przemysłem. Należy dalej wspierać zastępowanie szkodliwych chemikaliów poprzez innowacje i transfer wiedzy w procesie przechodzenia przemysłu na bezpieczniejsze alternatywy. Biorąc pod uwagę, że chemikalia znajdują się w centrum wielu łańcuchów dostaw, które mają kluczowe znaczenie dla transformacji, musimy unikać tworzenia nowych zależności.

2. Uproszczone i usprawnione prawodawstwo: rozporządzenie REACH za pomocą zezwoleń i ograniczeń w znacznym stopniu przyczyniło się do zwiększenia wiedzy na temat chemikaliów poprzez rejestrację i ocenę oraz do przeciwdziałania ryzyku stwarzanemu przez niektóre chemikalia. Rozporządzenie REACH okazało się jednak również uciążliwe dla przemysłu, w szczególności dla MŚP. Wniosek ustawodawczy dotyczący przeglądu rozporządzenia REACH w 2025 r., przygotowany wspólnie z komisarz do spraw środowiska, odporności wodnej i konkurencyjnej gospodarki o obiegu zamkniętym, dostosowałby rozporządzenie REACH do priorytetów w zakresie uproszczenia, zmniejszenia obciążeń i konkurencyjności oraz umożliwiłby przeprowadzenie niezbędnych dodatkowych konsultacji z Parlamentem i wszystkimi odpowiednimi zainteresowanymi stronami.

Zmiana rozporządzenia REACH powinna mieć na celu uaktualnienie ram regulacyjnych, aby zwiększyć trwałą konkurencyjność i bezpieczeństwo w UE bez uszczerbku dla ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska. W celu uproszczenia podwójny system zezwoleń i ograniczeń zostanie poddany przeglądowi, aby znacznie ograniczyć zapotrzebowanie na indywidualne zezwolenia. Opierając nasze podejście głównie na szerzej zakrojonych ograniczeniach, będziemy mogli podejmować decyzje szybciej i w sposób bardziej przejrzysty, bez narażania wysokiego poziomu ochrony zdrowia i środowiska.

Ponadto MŚP uzyskają wsparcie dzięki cyfryzacji. Wzmocnione egzekwowanie przepisów zapewni równe warunki działania, w tym w odniesieniu do sprzedaży przez internet, z myślą o utrzymaniu konkurencyjnej pozycji unijnych przedsiębiorstw spełniających wymogi, a także zagwarantuje, że przywożone produkty spełniają wszystkie odpowiednie normy. Poprawa wymogów informacyjnych, np. dotyczących substancji zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego, pozwoli zlikwidować luki informacyjne i poprawić kontrolę ryzyka. Wspierane będą metody badawcze niewymagające wykorzystania zwierząt, a badania na zwierzętach będą minimalizowane. Ponadto wdrożenie niedawno przyjętych zmian dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych ułatwi znacznie bardziej efektywne wykorzystanie wody w obiegu zamkniętym w przemyśle chemicznym, a także ograniczy szkodliwe zrzuty do wody.

Ponadto, aby uzupełnić zmianę rozporządzenia REACH i wcześniejsze inicjatywy zaproponowane przez Komisję, takie jak inicjatywa „jedna substancja, jedna ocena”, przedstawię wniosek ustawodawczy dotyczący rozporządzenia podstawowego w sprawie Europejskiej Agencji Chemikaliów, który wzmocni zarządzanie Agencją, przyspieszy jej procedury i zwiększy jej stabilność finansową, czym należy się zająć w trybie pilnym.

3. Spójność polityki: europejski przemysł chemiczny boryka się z coraz większą liczbą wymogów regulacyjnych, które same w sobie są uzasadnione, ale mogą prowadzić do niespójności i powielania wymogów w różnych aktach prawnych. Potrzebujemy lepszej koordynacji zarówno na szczeblu unijnym, jak i krajowym, a także bardziej całościowego podejścia, aby zagwarantować, że łączne obciążenie nie osłabi konkurencyjności i potencjału innowacyjnego UE. W związku z tym wraz z komisarz do spraw środowiska, odporności wodnej i konkurencyjnej

gospodarki o obiegu zamkniętym będę zdecydowanie zachęcał organy unijne i krajowe do prowadzenia na wczesnym etapie dyskusji na temat wspólnych priorytetów i najodpowiedniejszych środków polityki w zakresie chemikaliów, aby zapewnić zgodność między rozporządzeniem REACH a innymi aktami prawnymi, oraz będę wspierał takie dyskusje. Taka koordynacja byłaby również korzystna dla ochrony zdrowia i środowiska.

4. Jasność co do PFAS: jak wskazano w piśmie określającym moje zadania, jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, zobowiązuję się – wraz z komisarz do spraw środowiska, odporności wodnej i konkurencyjnej gospodarki o obiegu zamkniętym – do terminowego zapewnienia jasności co do procesu wprowadzania ograniczeń na podstawie rozporządzenia REACH w odniesieniu do PFAS. Chemikalia te wymagają szczególnej uwagi, biorąc pod uwagę dużą liczbę przypadków zanieczyszczenia gleby i wody, w tym wody pitnej. Dlatego też Komisja podjęła już istotne kroki w celu kontroli ryzyka związanego z PFAS poprzez ograniczenie zastosowań konsumenckich i inne środki na mocy rozporządzenia REACH, a także zaostrzenie limitów dla PFAS w wodzie pitnej oraz kontrole wód powierzchniowych i gruntowych. Będę dążyć do jak najszybszego przyspieszenia podjęcia ostatecznej decyzji w sprawie bieżącej inicjatywy kilku państw członkowskich dotyczącej ograniczenia PFAS w celu ochrony zdrowia naszych obywateli i środowiska, jednocześnie przedstawiając podstawowe wytyczne w celu zapewnienia jasności i przewidywalności. Będę dążyć do zakazania PFAS w zastosowaniach konsumenckich, takich jak produkty kosmetyczne, materiały przeznaczone do kontaktu z żywnością czy odzież wierzchnia.

W przypadku braku odpowiednich rozwiązań alternatywnych o tym samym stopniu wydajności i bezpieczeństwa poprę dalsze użycie PFAS do czasu znalezienia akceptowalnych zamienników w zastosowaniach przemysłowych, zwłaszcza tych krytycznych, w ściśle kontrolowanych warunkach, co będzie regulowane surowymi przepisami dotyczącymi emisji i unieszkodliwiania, aby ograniczyć ich uwalnianie do środowiska. Jednocześnie wprowadzę zachęty do innowacji i opracowywania zrównoważonych zamienników. W komunikacie Komisji w sprawie nieodzownego zastosowania z kwietnia 2024 r. uznano, że niektóre sektory przemysłu mają krytyczne znaczenie dla naszego społeczeństwa, a PFAS są powszechnie stosowane w wielu zastosowaniach przemysłowych, które mają krytyczne znaczenie, np. w sektorze obronności, półprzewodników, czystych technologii lub medycyny.

Pytania Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii

9. Jaką ma Pan wizję swojego obszaru kompetencji w szerszym ujęciu, wykraczającym poza zadania określone w piśmie przewodniczącej Komisji, i jaką spuściznę chciałby Pan po sobie pozostawić? Jakie wnioski ustawodawcze i inne inicjatywy zaproponuje Pan kolegium komisarzy do przyjęcia w ciągu najbliższych pięciu lat, a zwłaszcza w ciągu pierwszych 100 dni? W jaki sposób zadba Pan o to, aby wnioski te, jak również wdrożenie obowiązującego prawodawstwa, wzmocniły europejską konkurencyjność? Czy zamierza Pan oprzeć te wnioski ustawodawcze na specjalnych ocenach skutków? Jakie w szczególności są Pana plany w odniesieniu do Czystego Ładu Przemysłowego, planu na rzecz europejskiego dobrobytu, aktu w sprawie przyspieszenia dekarbonizacji przemysłu, Europejskiego Funduszu Konkurencyjności i aktu w sprawie gospodarki o obiegu zamkniętym? Jakie środki finansowe należy Pana zdaniem przeznaczyć na te inicjatywy? W szczególności jak sfinansuje Pan Europejski Fundusz Konkurencyjności bez uszczerbku dla istniejących zobowiązań w innych obszarach polityki UE? Jaką logiką gospodarczą powinien Pana zdaniem kierować się Europejski Fundusz Konkurencyjności i jakie potrzeby w zakresie finansowania przemysłu powinien zaspokajać? Jak postrzega Pan związek tych inicjatyw z aktem w sprawie przemysłu neutralnego emisyjnie, aktem w sprawie surowców krytycznych, STEP, a także celem redukcji emisji na 2040 r.? W jaki sposób zamierza Pan zająć się społecznym wymiarem tych inicjatyw? W jaki sposób uwzględni Pan również w tym samym kontekście koszty energii i efektywność energetyczną, wykorzystanie odnawialnych źródeł energii i innych źródeł energii? Jaka jest Pańska wizja narzędzia koordynacji konkurencyjności i w jaki sposób powinno ono funkcjonować, aby mógł Pan zrealizować zadania wymienione w piśmie określającym Pana zadania?

Europa ma silną bazę produkcyjną i silną pozycję na rynkach światowych. Sektory motoryzacyjny, chemiczny i farmaceutyczny są obszarami doskonałości, ale doświadczają istotnej globalnej konkurencji. Istnieje ryzyko, że UE pozostanie w tyle pod względem cyfrowych i czystych innowacji, a także konkurencyjności sektorów energochłonnych. Dlatego, że ceny energii w Europie są znacznie wyższe niż w konkurencyjnych gospodarkach. Dlatego, że Europa jest bardzo innowacyjna, ale mniej skuteczna, jeśli chodzi o zwiększanie skali działalności i wprowadzanie na rynek innowacyjnych produktów. Dlatego, że obecny kontekst geopolityczny zwiększa ryzyko związane ze strategicznymi zależnościami. Są to powody, ze względu na które nasza strategia przemysłowa znalazła się na pierwszym miejscu w europejskiej agendzie.

Moja misją jest uczynienie konkurencyjności środkiem, a dobrobytu celem. Naszą ambicją jest, byśmy podczas mojej kadencji stworzyli odpowiednie warunki, dzięki którym europejskie przedsiębiorstwa będą się rozwijać i korzystać z nowej dynamiki, która może stanowić podstawę dobrobytu obecnych i przyszłych pokoleń. Jestem głęboko przekonany, że dekarbonizacja może stać się źródłem wzrostu gospodarczego i zatrudnienia. Uważam również, że aby odnieść sukces, UE musi działać wspólnie, a nie jako 27 odrębnych państw członkowskich. Aby osiągnąć ten cel, położę szczególny nacisk na zapewnienie spójności wszystkich naszych polityk, podejmując jednocześnie dostosowane do potrzeb inicjatywy w strategicznych sektorach.

Mając to na uwadze, jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, w ciągu pierwszych stu dni kadencji – wraz z wiceprzewodniczącą wykonawczą do spraw czystej, sprawiedliwej i konkurencyjnej transformacji oraz komisarzem do spraw klimatu, neutralności emisyjnej i czystego wzrostu – przedstawię Pakt dla czystego przemysłu, który wyznaczy kierunek naszych działań. Będzie on kluczowym elementem szerszego planu na rzecz europejskiego dobrobytu określonego w wytycznych politycznych nowo wybranej przewodniczącej Komisji Ursuli von der Leyen. Jak to przedstawiłem bardziej szczegółowo w mojej odpowiedzi na pytanie 6, w Pakcie dla czystego przemysłu określone zostaną działania na najbliższe lata, które to działania będą miały na celu dekarbonizację przemysłu, w tym między innymi poprzez ograniczenie formalności administracyjnych, zapewnienie dostępu do przystępnej cenowo energii i surowców, stworzenie popytu i rynków pionierskich, mobilizowanie dalszych inwestycji prywatnych i zwalczanie nieuczciwych praktyk handlowych. Będzie to zatem kluczowy czynnik umożliwiający Europie osiągnięcie neutralności klimatycznej dzięki bardziej konkurencyjnemu przemysłowi.

Lepsze uregulowania prawne i staranne wdrażanie będą miały zasadnicze znaczenie dla skutecznych i uproszczonych ram regulacyjnych, a także dla sprzyjającego otoczenia biznesowego na całym jednolitym rynku. Zobowiązuję się do kształtowania polityki opartej na dowodach, która przyczynia się do zwiększenia konkurencyjności UE. Przeanalizuję prawodawstwo będące w mojej gestii, aby wyeliminować wszelkie nakładające się przepisy, zmniejszyć obciążenia i ułatwić jak najlepsze wykorzystanie narzędzi cyfrowych.

W celu realizacji naszych wspólnych celów musimy również skupić się na priorytetach naszej polityki przemysłowej, aby zmobilizować inwestycje prywatne i ograniczyć ich ryzyko. Jak to przedstawiłem bardziej szczegółowo w mojej odpowiedzi na pytania 4 i 16, dążenia te będą wspierane w szczególności za pośrednictwem Europejskiego Funduszu Konkurencyjności w kontekście kolejnych wieloletnich ram finansowych. Obecnie inwestycje w Europie są zbyt rozdrobnione, a UE odnotowuje dużą lukę inwestycyjną, w tym w zakresie zwiększania skali inwestycji. Kolejne wieloletnie ramy finansowe są okazją do tego, by nasze wydatki były bardziej ukierunkowane, prostsze i skuteczniejsze oraz by filar konkurencyjności miał w tych ramach istotne znaczenie. Powinny one ułatwić europejskim przedsiębiorstwom dostęp do różnych możliwości finansowania. Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, jednym z moich głównych priorytetów będzie rozwój Europejskiego Funduszu Konkurencyjności, nad którym będę ściśle współpracować z komisarzem do spraw budżetu i administracji publicznej oraz zwalczania nadużyć finansowych i innymi członkami kolegium, a także z Parlamentem i Radą.

Jak to przedstawiłem w mojej odpowiedzi na pytanie 10, wdrożenie aktu w sprawie przemysłu neutralnego emisyjnie i aktu w sprawie surowców krytycznych będzie miało zasadnicze znaczenie dla naszych wysiłków na rzecz zwiększenia odporności i konkurencyjności Europy. Instrumenty te dotyczą ważnych aspektów konkurencyjności przemysłu, w tym usprawnienia procedur wydawania pozwoleń, dostępu do bezpiecznych dostaw surowców i dostępu do rynków. Zdając sobie sprawę z ważnej pracy wykonanej przez tę Izbę podczas jej poprzedniej kadencji, będę pracować nad zapewnieniem szybkiego wdrożenia tych instrumentów i zapewnieniem, aby Pakt dla czystego przemysłu opierał się na nich i innych powiązanych inicjatywach, w tym STEP.

Jeżeli chodzi o Europejskie prawo o klimacie, Komisja, pod przewodnictwem komisarza do spraw klimatu, neutralności emisyjnej i czystego wzrostu, zaproponuje zmianę w postaci celu redukcji emisji netto o 90% do 2040 r.

Jak to przedstawiłem w mojej odpowiedzi na pytanie 4, narzędzie koordynacji konkurencyjności przyczyni się do dostosowania priorytetów inwestycyjnych we wszystkich państwach członkowskich i na szczeblu europejskim. Powinno to opierać się na pracach przeprowadzonych przy użyciu istniejących narzędzi, takich jak roczne sprawozdanie dotyczące jednolitego rynku i konkurencyjności oraz europejski semestr. Wyniki tego dostosowania powinny z kolei skłonić do wyboru projektów wielokrajowych, takich jak projekty IPCEI, które mają największe znaczenie w naszej strategii przemysłowej.

Ogólnie rzecz biorąc, ostatecznymi beneficjentami tych wysiłków będą Europejczycy. Innowacyjne i konkurencyjne przedsiębiorstwa zapewniają – zarówno bezpośrednio, jak i pośrednio – stabilne i wysokiej jakości miejsca pracy we wszystkich regionach. Wzrost gospodarczy i przemysłowy umożliwia państwom członkowskim finansowanie ich modeli społecznych. Ekologiczna i czysta transformacja poprawia zdrowie i dobrostan ludzi. Są to kluczowe warunki dobrobytu naszego społeczeństwa i naszego kontynentu.

W związku z tym Pakt dla czystego przemysłu będzie miał silny komponent umiejętności i wymiar społeczny, nie pozostawiając nikogo w tyle ani nie zapominając o żadnym miejscu. Potrzebujemy transformacji, która byłaby zarówno uczciwa, jak i sprawiedliwa. Będę wspierać prace wiceprzewodniczącej wykonawczej do spraw ludzi, umiejętności i gotowości na rzecz rozwoju unii umiejętności, wspierania podnoszenia kwalifikacji i szkoleń zawodowych dostosowanych do potrzeb przemysłu, a także wzajemnego uznawania kwalifikacji. Będę przywiązywał dużą wagę do dialogu społecznego, który nie tylko zwiększa poczucie odpowiedzialności za transformację i jej akceptowanie, ale także powoduje, że decyzje podejmowane wspólnie z pracownikami i ich przedstawicielami są bardziej zrównoważone.

Jeżeli chodzi o koszty energii i efektywność energetyczną, Pakt dla czystego przemysłu będzie miał również na celu sprostanie i temu wyzwaniu, a mianowicie poprzez plan na rzecz przystępnych cen energii przygotowany przez komisarza do spraw energii i mieszkalnictwa. Dołożę starań, aby obniżyć zarówno ceny, jak i emisje CO_2.

Co więcej nie ulega wątpliwości, że jeśli nie odejdziemy od przywozu paliw kopalnych na rzecz czystej, konkurencyjnej gospodarki o obiegu zamkniętym, nie zapewnimy długoterminowej konkurencyjności Europy. Powinniśmy to zrobić jak najszybciej.

10. Jakie działania zamierza Pan podjąć w celu skutecznego wdrożenia aktu w sprawie surowców krytycznych i aktu w sprawie przemysłu neutralnego emisyjnie, aby wzmocnić konkurencyjność Europy? Jakie powinny być kolejne kroki w celu uzupełnienia tego prawodawstwa w kontekście szeroko rozumianej europejskiej autonomii strategicznej i poza nim? W jaki konkretnie sposób zamierza Pan wzmocnić łańcuchy wartości związane z aktem w sprawie przemysłu neutralnego emisyjnie i promować efektywne gospodarowanie zasobami w kontekście aktu w sprawie surowców krytycznych? W jaki sposób przyczyni się Pan do stworzenia pionierskich rynków czystych technologii? Jakie inne działania zaproponuje Pan w celu odblokowania długoterminowych inwestycji i wzmocnienia konkurencyjności, odporności i autonomii przemysłu UE, w tym produkcji obronnej, przy jednoczesnym utrzymaniu europejskiego modelu społecznego? Jakie przewiduje Pan sektorowe i horyzontalne środki wsparcia przemysłu europejskiego? Według jakich kryteriów zdefiniuje Pan szczególne słabości Europy w niektórych sektorach i ukierunkuje Pan działania mające na celu ochronę przemysłu europejskiego przed nieuczciwą konkurencją z zewnątrz? Jakie konkretne środki należy Pana zdaniem zawrzeć w planie działania dotyczącym stali i metali? Jakie sektory i technologie powinny Pana zdaniem zostać włączone do nowych projektów IPCEI i w jaki sposób wspierałoby to strategię przemysłową UE i MŚP? Jakie zmiany zamierza Pan wprowadzić do przepisów dotyczących zamówień publicznych, aby zapewnić bezpieczeństwo dostaw i wesprzeć wykorzystanie produktów europejskich w niektórych strategicznych sektorach i technologiach z korzyścią dla wszystkich państw członkowskich? Na podstawie jakich kryteriów określi Pan te strategiczne sektory i technologie? W jaki sposób przyczyni się Pan do realizacji planu działania dla sektora motoryzacyjnego? Czy ma Pan jakieś konkretne plany w odniesieniu do substancji PFAS?

Akt w sprawie przemysłu neutralnego emisyjnie (NZIA) i akt w sprawie surowców krytycznych (CRMA) dotyczą ważnych aspektów konkurencyjności przemysłu, w tym usprawnienia procedur wydawania pozwoleń, dostępu do bezpiecznych dostaw surowców, zmiany i podnoszenia kwalifikacji europejskich pracowników oraz dostępu do rynków. Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, dopilnujemy, by akty te wprowadziły uzgodnione terminy wydawania pozwoleń, pierwszą partię strategicznych projektów w ramach CRMA, które zostaną wybrane na początku 2025 r., oraz wsparcie dla inwestorów publicznych i prywatnych na uruchomienie inwestycji. Będę również pracował nad zapewnieniem szybkiego przyjęcia przepisów wykonawczych niezbędnych państwom członkowskim do rozpoczęcia stosowania ambitnych kryteriów pozacenowych w zamówieniach publicznych i aukcjach energii ze źródeł odnawialnych, co stanowi ważny pierwszy krok w tworzeniu pionierskich rynków dla czystych technologii.

Będziemy nadzorować utworzenie platformy surowców krytycznych, zapewniając jej środki i zasoby w celu wspierania wspólnych zakupów i zarządzania zapasami strategicznymi. W celu promowania obiegu zamkniętego – dzięki pełnemu wdrożeniu środków dotyczących zdatności do recyklingu i zawartości materiałów z recyklingu przewidzianych w CRMA i przepisach dotyczących baterii i ekoprojektu – zwiększymy dostępność i wykorzystanie surowców wtórnych. Aby jednak w pełni zrealizować ten cel, musimy również stworzyć prawdziwy jednolity rynek odpadów i surowców wtórnych. Jak to przedstawiłem w mojej odpowiedzi na pytanie

6, będę współpracować z komisarz do spraw środowiska, odporności wodnej i konkurencyjnej gospodarki o obiegu zamkniętym, aby na podstawie aktu w sprawie gospodarki o obiegu zamkniętym powstał taki rynek.

W celu wzmocnienia konkurencyjności, odporności i otwartej strategicznej autonomii w szerszym ujęciu, musimy stworzyć odpowiednie warunki, aby nasze przedsiębiorstwa mogły inwestować, przeprowadzać dekarbonizację i podnieść swoją konkurencyjność. Dlatego będę współpracował, aby w ciągu pierwszych stu dni kadencji przedstawić Pakt dla czystego przemysłu, jak to opisałem w odpowiedzi na pytanie 6.

Ponadto, zgodnie z pismem określającym moje zadania, opracujemy strategię horyzontalną mającą na celu pogłębienie jednolitego rynku i usunięcie barier, aby pomóc przedsiębiorstwom w zwiększaniu skali działalności, jak to opisałem w mojej odpowiedzi na pytanie 12, oraz zaproponujemy Europejski Fundusz Konkurencyjności, aby zapewnić inwestycje w strategiczne technologie i sektory, jak to opisałem w mojej odpowiedzi na pytanie 16.

Co ważne, zidentyfikowanie konkretnych słabych punktów Europy ma kluczowe znaczenie dla podejmowania działań politycznych. Jak to przedstawiłem w mojej odpowiedzi na pytanie 15, położę nacisk na monitorowanie czynników ryzyka w łańcuchu dostaw i przewidywanie zakłóceń, w szczególności poprzez skupienie się na istniejących i potencjalnych strategicznych zależnościach, w szczególności od jednego kraju. Aby chronić odporność naszego łańcucha dostaw, priorytetowo potraktujemy oceny ryzyka w krytycznych ekosystemach, takich jak energochłonne gałęzie przemysłu, sektor ochrony zdrowia, sektory technologii cyfrowych i elektroniki (w odniesieniu do przykładowo czipów, technologii kwantowych, superkomputerów i sztucznej inteligencji), sektory energii ze źródeł odnawialnych i pojazdów elektrycznych, przemysł lotniczy i kosmiczny oraz obronność. Aby znaleźć odpowiednie rozwiązania, będę opierać się na naszym podejściu do surowców krytycznych.

Zapewnienie równych warunków działania na szczeblu międzynarodowym i skuteczna ochrona przemysłu europejskiego przed zewnętrzną nieuczciwą konkurencją będzie wymagać wdrożenia pełnego zestawu narzędzi polityki handlowej i polityki konkurencji, takich jak systematyczne egzekwowanie instrumentów ochrony handlu, a w razie potrzeby ich wzmocnienie w sposób zgodny z zasadami WTO. Szereg produktów z zakresu czystych technologii – w tym stalowe wieże wiatrowe i rowery elektryczne, a także pojazdy elektryczne o napędzie akumulatorowym – które przyczyniają się do realizacji celów Europejskiego Zielonego Ładu, jest już objętych środkami ochrony handlu. Nasza polityka handlowa musi być spójna z naszą polityką przemysłową.

Jeśli chodzi o środki sektorowe, w oparciu o wyniki dialogów na temat czystej transformacji i ścieżki transformacji w zakresie metali opracuję specjalny plan działania dotyczący stali i metali określający zdecydowane środki służące zaspokojeniu najpilniejszych potrzeb i zapewnieniu długoterminowej rentowności sektora. Ten plan działania powinien przeciwdziałać negatywnym skutkom globalnej nadwyżki mocy produkcyjnych i wysokich cen energii. Powinien on również zapewnić, aby polityka handlowa w dalszym ciągu przyczyniała się do długoterminowej konkurencyjności i dekarbonizacji przemysłu.

Równolegle, wraz z komisarzem do spraw zrównoważonego transportu i turystyki, będziemy pracować nad solidnym planem działania dla przemysłu motoryzacyjnego, który przechodzi poważną transformację w kierunku pojazdów elektrycznych i autonomicznych. Sektor ten boryka się z wieloma problemami, w tym z wysokimi kosztami produkcji, nadwyżką mocy produkcyjnych w państwach trzecich oraz osłabieniem popytu. Musimy zrobić znacznie więcej, aby sprostać tym wyzwaniom, zapewnić stałe wsparcie dla łańcucha dostaw baterii i łańcucha dostaw ogółem oraz wprowadzić spójne ramy dla przemysłu motoryzacyjnego, w tym dla jego cyfryzacji. Konieczna jest również aktualizacja ram homologacji typu w odniesieniu do pojazdów silnikowych, aby umożliwić wprowadzenie pojazdów autonomicznych i wykorzystać potencjał ekonomiczny danych dotyczących pojazdów.

Projekty IPCEI są katalizatorami inwestycji i doprowadziły do uruchomienia ponad 100 mld EUR w strategicznych sektorach, takich jak sektory mikroelektroniki, baterii, wodoru, chmury obliczeniowej i ochrony zdrowia. Moim priorytetem będzie współpraca z państwami członkowskimi w celu zidentyfikowania odpowiednich technologii dla przyszłych projektów IPCEI. W październiku 2023 r. Komisja uruchomiła wspólne europejskie forum, w ramach którego odbywają się intensywne dyskusje. Wskazano kilka obiecujących technologii jako kandydatów do objęcia projektami IPCEI, takich jak zaawansowane materiały na potrzeby czystych technologii, sztuczna inteligencja lub technologie energii jądrowej. Wraz z wiceprzewodniczącą wykonawczą do spraw czystej, sprawiedliwej i konkurencyjnej transformacji będę dążył do przyspieszenia tych prac, aby przedstawić nowe wnioski w sprawie projektów IPCEI, i rozważę, w jaki sposób najlepiej wykorzystać budżet UE do wspierania projektów IPCEI w ramach przyszłego Europejskiego Funduszu Konkurencyjności. Będę także współpracować z wiceprzewodniczącą wykonawczą do spraw czystej, sprawiedliwej i konkurencyjnej

transformacji oraz z państwami członkowskimi, aby umożliwić szybkie ogłaszanie i zatwierdzanie nowych projektów IPCEI.

Zamówienia publiczne będą kolejnym ważnym czynnikiem tworzenia pionierskich rynków czystych i strategicznych technologii. Jak to przedstawiłem bardziej szczegółowo w odpowiedzi na pytanie 14, zamierzam przygotować zmianę dyrektywy w sprawie zamówień publicznych, gdzie priorytetowo potraktowana zostanie odporność w niektórych strategicznych sektorach i technologiach.

Jeśli chodzi o PFAS i zapewnienie jasności co do ograniczeń przewidzianych w rozporządzeniu REACH dotyczących PFAS, proszę zapoznać się z moją odpowiedzią na pytanie 8.

Ponadto, działając na rzecz poprawy konkurencyjności przemysłu i dobrobytu, nie stracę z oczu szerszych celów społecznych i ogólnoświatowych. Środki na rzecz konkurencyjności mogą być kluczowymi czynnikami umożliwiającymi transformację klimatyczną i tworzenie wysokiej jakości miejsc pracy, jeśli zostaną wprowadzone we właściwy sposób.

11. Jak zamierza Pan rozwiązać problemy regulacyjne dotykające przedsiębiorstwa, zwłaszcza MŚP, w tym w przypadku działalności transgranicznej? Jak zamierza Pan zadbać o to, by MŚP odniosły korzyści z planu działania na rzecz autonomii strategicznej? Jakie konsekwencje prawne będzie miało wprowadzenie nowej kategorii małych spółek o średniej kapitalizacji dla istniejącego i przyszłego prawodawstwa UE? Jakie będą kryteria definiowania małych spółek o średniej kapitalizacji? Czy będzie to oddzielna wiążąca definicja prawna, czy też istniejące kategorie prawne (np. unijna definicja MŚP) zostaną rozszerzone na tę nową kategorię? W jaki konkretnie sposób zamierza Pan uczynić szybkość, spójność i uproszczenie kluczowymi priorytetami politycznymi, tak by zmniejszyć obciążenia administracyjne i uprościć wdrażanie, sprawozdawczość i wydawanie pozwoleń? W jaki sposób konkretnie wdroży Pan „nową ocenę wpływu na MŚP i konkurencyjność”?

U podstaw unijnej gospodarki leżą małe i średnie przedsiębiorstwa. Pomoc w ich rozwoju i zwiększeniu produktywności jest niezbędna do utrzymania długoterminowej konkurencyjności UE.

MŚP są szczególnie narażone na obciążenia regulacyjne ze względu na ich zazwyczaj ograniczone zasoby na realizację zadań administracyjnych. Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, będę pracować nad stworzeniem specjalnego paszportu dla MŚP w celu zmniejszenia obciążeń i kosztów administracyjnych poprzez proste poświadczanie ich statusu przedsiębiorstwa jako MŚP, co pozwoli im zaoszczędzić czas i zasoby na prowadzenie działalności. Umożliwiłoby to również organom publicznym łatwiejsze przetwarzanie i obsługę.

Będę współpracować z komisarzem do spraw demokracji, wymiaru sprawiedliwości i praworządności nad opracowaniem tzw. 28. systemu prawnego, aby pomóc innowacyjnym przedsiębiorstwom rozwijać się oraz korzystać z prostszego i zharmonizowanego zbioru przepisów w całej Unii. Zgodnie z wytycznymi politycznymi sprawozdanie na temat praworządności zostanie rozszerzone o wymiar jednolitego rynku w celu badania kwestii, które mają wpływ na przedsiębiorstwa, zwłaszcza MŚP prowadzące działalność transgraniczną.

Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, wraz z komisarz do spraw start-upów, badań i innowacji uruchomimy europejski plan na rzecz innowacji oraz unijną strategię na rzecz przedsiębiorstw typu start-up i scale-up, aby usprawnić nasze ramy regulacyjne i ułatwić przedsiębiorstwom typu start-up i scale-up dostęp do kapitału wysokiego ryzyka.

MŚP mają również zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia otwartej strategicznej autonomii, ponieważ odgrywają kluczową rolę w budowaniu odpornych i zróżnicowanych łańcuchów dostaw. Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, dopilnuję, by MŚP mogły skorzystać ze specjalnego wsparcia i wysiłków na rzecz zapewnienia dostępności kluczowych środków produkcji, które mają zasadnicze znaczenie dla ich odporności.

Szybkość, spójność i uproszczenie przepisów UE, a także łatwy dostęp do instrumentów finansowych Unii mają kluczowe znaczenie dla odzyskania przewagi konkurencyjnej Europy i będą głównym priorytetem mojego obszaru kompetencji. W związku z tym, jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, położę nacisk na zmniejszenie obciążeń, takich jak obowiązki sprawozdawcze i koszty administracyjne. Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, będę również współpracować z innymi członkami kolegium, a w szczególności z komisarzem do spraw wdrażania i upraszczania, w celu testowania dorobku prawnego w zakresie jednolitego rynku i przedstawię

wnioski mające na celu wyeliminowanie wszelkich przypadków nakładania się i sprzeczności przepisów oraz zapewnienie pełnej zgodności z celem cyfryzacji, przy jednoczesnym utrzymaniu wysokich standardów.

Jak wskazano w piśmie określającym moje zadania, będę prowadzić prace nad wprowadzeniem definicji nowej kategorii małych spółek o średniej kapitalizacji, w oparciu o liczbę pracowników oraz przychody finansowe, co z kolei mogłoby umożliwić Komisji i współprawodawcom przyjęcie ukierunkowanych przepisów dotyczących takich małych spółek o średniej kapitalizacji, kiedy i gdzie byłoby to konieczne i uzasadnione.

Ponadto zamierzam w pełni wykorzystać standaryzację i cyfryzację, tak aby informacje były przekazywane zgodnie z zasadą domyślnej cyfrowości i tylko raz, co stworzy upraszczające i usprawniające otoczenie regulacyjne, począwszy od sprawozdawczości po wydawanie pozwoleń. Ułatwienie przestrzegania przepisów ma zasadnicze znaczenie i możemy to osiągnąć poprzez przejście z przekazywania informacji w postaci dokumentów na przekazywanie informacji poprzez przepływ danych. W związku z tym będę dążyć do dalszego wykorzystywania inteligentnych narzędzi cyfrowych na potrzeby fakturowania elektronicznego, cyfrowego paszportu produktu i jednolitego portalu cyfrowego.

Nasza polityka musi wspierać konkurencyjność i uwzględniać potrzeby MŚP. Ponadto nowa ocena wpływu na MŚP i konkurencyjność, nad którą – jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona – będę współpracować z komisarzem do spraw wdrażania i upraszczania, pomoże nam opracować przyszłe przepisy w taki sposób, aby zwiększyć konkurencyjność unijnych przedsiębiorstw, w tym MŚP, i uniknąć zbędnych obciążeń, przy jednoczesnym utrzymaniu wysokich standardów.

Po pierwsze, nowy sprawdzian konkurencyjności, który będzie towarzyszył wszystkim ocenom skutków, będzie opierał się na zestawie głównych wskaźników, takich jak konkurencyjność kosztowa i cenowa, konkurencyjność międzynarodowa, zdolność do innowacji i wpływ na konkurencyjność MŚP. Obejmie on pogłębioną analizę skutków wniosku, z uwzględnieniem wpływu na objęte wnioskiem sektory najbardziej zagrożone międzynarodową konkurencją. W zakresie, w jakim zostaną zidentyfikowane problemy związane z konkurencyjnością sektorową, sprawdzian będzie również odzwierciedlać wymagane środki łagodzące.

Po drugie, dzięki nowej ocenie wpływu na MŚP, w naszej analizie jeszcze bardziej wzmocnimy wymiar MŚP. W ramach tej nowej oceny Komisja będzie uwzględniać potrzeby MŚP w całym cyklu polityki, w szczególności na pierwszych etapach procesu kształtowania polityki. Komisja przeprowadzi również specjalną analizę wpływu na MŚP we wszystkich ocenach i kontrolach adekwatności. Ta retrospektywna ocena pozwoli nam wyciągnąć cenne wnioski w celu uproszczenia i ograniczenia obciążeń w przyszłych politykach dotyczących MŚP.

Systematyczne uwzględnianie wymiaru MŚP na każdym etapie procesu decyzyjnego ma dla mnie kluczowe znaczenie. Obecnie nie bierze się pod uwagę w wystarczającym stopniu skumulowanych i pośrednich skutków wniosku w postaci efektu domina w łańcuchu wartości, a także jego wpływu na dynamikę rynku. Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, będę gotowy do współpracy z Parlamentem, Radą i innymi zainteresowanymi stronami w celu zapewnienia, aby strategie polityczne dotyczące MŚP wspierały te przedsiębiorstwa i nie nakładały na nie nieproporcjonalnych obciążeń.

Pytania Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów

12. W swoich wytycznych politycznych na nową kadencję oraz w skierowanym do Pana piśmie określającym zadania przewodnicząca Komisji podkreśla, że jednolity rynek jest kluczowym filarem UE i że potrzebny jest nowy impuls do jego pogłębienia, zwłaszcza w sektorze usług, w którym nadal utrzymuje się wiele barier, tak aby zapewnić dobrobyt UE. Jakie działania, w tym środki ustawodawcze, zamierza Pan podjąć w dziedzinie swobodnego przepływu usług i towarów i w jaki sposób nowa strategia jednolitego rynku przyczyniłaby się do wysłania tego nowego impulsu, dalszej integracji jednolitego rynku oraz zmniejszenia nieuzasadnionych barier, obciążeń administracyjnych i obowiązków sprawozdawczych, przy jednoczesnym wzmocnieniu pozycji konsumentów, ochronie konsumentów, promowaniu przedsiębiorczości i zapewnieniu globalnej konkurencyjności UE w nadchodzących dziesięcioleciach? Jak zamierza Pan zwiększyć bezpieczeństwo produktów i uczciwą konkurencję na jednolitym rynku w odniesieniu do produktów pochodzących z państw trzecich, w tym rozwiązać problem platform handlu elektronicznego z państw trzecich, które często zalewają UE produktami niespełniającymi norm UE, a zarazem unikają ceł?

Jednolity rynek jest niedostatecznie wykorzystywanym skarbem. Wnioski płynące z niedawnego sprawozdania Enrica Letty są jasne: stworzenie prawdziwie zintegrowanego jednolitego rynku ma kluczowe znaczenie dla konkurencyjności Europy. Jeśli moja kandydatura na stanowisko wiceprzewodniczącego wykonawczego zostanie

zatwierdzona, dołożę wszelkich starań, aby pogłębić jednolity rynek z myślą o zwiększeniu wydajności Europy, wspieraniu naszego dobrobytu i społecznej gospodarki rynkowej, osiągnięciu sprawiedliwej transformacji ekologicznej i cyfrowej oraz zapewnieniu równych warunków działania, które nie pozostawiają nikogo w tyle.

W związku z tym do czerwca 2025 r. przedstawię strategię jednolitego rynku, aby stworzyć nowy impuls dla zmodernizowanego jednolitego rynku towarów i usług, w oparciu o fakty i potrzeby przedsiębiorstw, pracowników i obywateli. Będę dążyć do usunięcia istniejących barier regulacyjnych i administracyjnych oraz do zapobiegania powstawaniu nowych, przy jednoczesnym zapewnieniu dobrze funkcjonującego jednolitego rynku i promowaniu pozytywnej konwergencji. Ponadto moim priorytetem będzie uproszczenie ram legislacyjnych, ułatwienie przestrzegania przepisów i zapewnienie prawidłowego wdrażania we wszystkich państwach członkowskich. Moje prace będą opierać się na czterech głównych priorytetach:

Po pierwsze – zapobieganie: rozważę potrzebę przyjęcia aktu w sprawie zapobiegania barierom na jednolitym rynku, co omówiłem bardziej szczegółowo w mojej odpowiedzi na pytanie 13, z zamiarem wzmocnienia systemu powiadamiania.

Po drugie – współpraca: zintensyfikuję ważną współpracę z państwami członkowskimi w ramach Grupy Zadaniowej ds. Egzekwowania Przepisów dotyczących Jednolitego Rynku i sieci SOLVIT w celu usunięcia bardzo istotnych barier napotykanych przez obywateli i przedsiębiorstwa. Chociaż nasze wspólne wysiłki z państwami członkowskimi przyniosły już konkretne rezultaty, potrzebne są większe wysiłki i zaangażowanie polityczne, aby usunąć pozostałe przeszkody utrudniające konkurencyjność naszych przedsiębiorstw.

Po trzecie – cyfryzacja: będę wspierać domyślną cyfrowość, zwracając szczególną uwagę na interoperacyjność i zasadę jednorazowości. Przestrzeganie niezbędnych obowiązków sprawozdawczych zostanie uproszczone w miarę postępów w przechodzeniu z przekazywania informacji w postaci dokumentów na przekazywanie informacji poprzez przepływ danych oraz zwiększone wykorzystanie inteligentnych narzędzi cyfrowych.

Po czwarte – egzekwowanie przepisów: w razie potrzeby należy stosować środki naprawcze mające na celu usunięcie barier na jednolitym rynku i zapewnienie prawidłowego wdrożenia przepisów UE. W tym względzie uważam, że powinniśmy rozważyć, w jaki sposób szybciej uruchamiać działania w zakresie egzekwowania prawa, w przypadku gdy przedsiębiorstwa i obywatele mogą ponieść poważne konsekwencje gospodarcze z powodu nieprzestrzegania przez państwa członkowskie przepisów UE.

Jesteśmy współodpowiedzialni za wdrażanie naszych wspólnych przepisów. W związku z tym bliska współpraca z państwami członkowskimi oraz Parlamentem Europejskim będzie dla mnie najwyższym priorytetem.

Będę ją również podejmował w odniesieniu do usług, które mają zasadnicze znaczenie dla naszej konkurencyjności gospodarczej i dobrobytu. Usługi te odpowiadają za około 70% unijnego PKB i miejsca pracy oraz mają kluczowe znaczenie dla przemysłu wytwórczego UE. Jednak wyniki jednolitego rynku usług nadal pozostają poniżej jego potencjału. W wielu sektorach mamy 27 rynków zamiast jednego. Oznacza to mniejsze możliwości dla przedsiębiorstw i mniejsze szanse na zwiększenie skali działalności. Dlatego też, jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, priorytetowo potraktuję usunięcie barier administracyjnych dla usługodawców z UE, ze szczególnym uwzględnieniem regionów transgranicznych.

W tym względzie chcę również przyjrzeć się zawodom regulowanym. Obecnie dostęp do wielu zawodów i ich wykonywanie podlegają wymogom regulacyjnym służącym ochronie konsumentów i celom interesu publicznego. Spośród ponad 5500 zawodów regulowanych w UE wiele jest regulowanych jedynie w kilku państwach członkowskich, co sugeruje, że poza regulowaniem zawodów mogą istnieć mniej uciążliwe środki ochrony interesów publicznych. W przypadku zawodów regulowanych moim celem jest przyspieszenie i uproszczenie transgranicznego uznawania kwalifikacji, również poprzez wspieranie cyfryzacji i automatyzacji procesów, ale przy jednoczesnej ochronie praw pracowników. Zwiększy to mobilność wykwalifikowanych specjalistów w ramach jednolitego rynku i umożliwi szybkie podejmowanie pracy lub świadczenie usług, w odniesieniu do których posiadają kwalifikacje. Aby to osiągnąć, będę współpracował z wiceprzewodniczącą wykonawczą do spraw ludzi, umiejętności i gotowości nad inicjatywą na rzecz przenoszenia umiejętności.

Na jednolitym rynku istotne jest, aby europejskim obywatelom oferowano wyłącznie autentyczne i bezpieczne produkty. Jednak na nasz rynek bez przeszkód dostaje się zbyt wiele produktów, które nie spełniają naszych norm. Jestem szczególnie świadomy, że wraz ze wzrostem handlu elektronicznego i sprzedaży bezpośredniej

konsumentom w UE za pośrednictwem internetowych platform handlowych z państw trzecich wzrosły obawy i oszustwa, co sprawia większe trudności i jest bardziej kosztowne, jeżeli chodzi o kontrolę przestrzegania przepisów. Sprostanie tym wyzwaniom wymaga wysiłków ze strony kilku członków Komisji. W związku z tym będę współpracować z wiceprzewodniczącą wykonawczą do spraw suwerenności technologicznej, bezpieczeństwa i demokracji, aby skutecznie i szybko rozwiązać problemy związane z bezpieczeństwem produktów i handlem elektronicznym.

Aby sprostać tym wyzwaniom, trzeba będzie wspólnie wykorzystać wiele różnych narzędzi. Ważną rolę odegrają organy celne i podatkowe wraz z organami nadzoru rynku. Priorytetem jest obecnie i pozostanie w przyszłości egzekwowanie aktu o usługach cyfrowych w odniesieniu do internetowych platform handlowych, które nie przestrzegają naszych przepisów. Ponadto niedawno przyjęte rozporządzenie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów i rozporządzenie w sprawie nadzoru rynku przewidują również dla internetowych platform handlowych nowe obowiązki w zakresie bezpieczeństwa produktów, takie jak nakazy usunięcia. Wraz z komisarzem do spraw demokracji, wymiaru sprawiedliwości i praworządności będę wspierać krajowe organy odpowiedzialne za egzekwowanie przepisów w zapewnianiu, aby konsumentom w UE oferowane były wyłącznie bezpieczne produkty zarówno w internecie, jak i poza nim.

Podejmując te wszystkie działania, musimy zapewnić środowisko, w którym mniejsze europejskie platformy handlu elektronicznego będą w stanie rozwijać się i konkurować na sprawiedliwych zasadach z pozaunijnymi platformami handlu elektronicznego. W związku z tym musimy stworzyć sprzyjające środowisko bez fragmentacji lub powielania przepisów.

13. Jeżeli chodzi o pismo przewodniczącej Komisji określające Pańskie zadania jako komisarza, jakie ma Pan zamiary co do ewentualnej treści i harmonogramu konkretnych środków wskazanych w tym piśmie, w szczególności w odniesieniu do aktu w sprawie zapobiegania barierom na jednolitym rynku, Europejskiego Funduszu Konkurencyjności, paszportu dla MŚP, jednolitego portalu cyfrowego, aktu w sprawie gospodarki o obiegu zamkniętym oraz oceny rozporządzenia UE w sprawie normalizacji? W jaki sposób będzie Pan konkretnie rozwijać nową strategię jednolitego rynku? W jaki sposób zamierza Pan współpracować z komisją IMCO i jej grupami roboczymi w kontekście jej działań kontrolnych, aby informować komisję w przejrzysty, regularny i terminowy sposób o wdrażaniu obowiązujących przepisów, przyszłych inicjatywach, w tym inicjatywach wymienionych w piśmie określającym zadania, a także o wynikach działań Komisji Europejskiej i państw członkowskich w zakresie egzekwowania przepisów na jednolitym rynku usług i towarów?

Jeśli moja kandydatura na stanowisko wiceprzewodniczącego wykonawczego zostanie zatwierdzona, będę dążyć do stworzenia solidnych, prostych i nowoczesnych ram jednolitego rynku, wzmacniających pozycję zarówno konsumentów, jak i przedsiębiorstw. W ramach strategii jednolitego rynku Komisja przedstawi konkretne działania mające na celu promowanie transgranicznego świadczenia usług i transgranicznego przemieszczania towarów. Skoncentruję swoje wysiłki zarówno na usuwaniu istniejących barier, jak i na zapobieganiu powstawania nowych. Uwolnienie potencjału jednolitego rynku i wykorzystanie jego skali jest wspólnym obowiązkiem administracji europejskiej, krajowej i regionalnej. Zaangażuję się w konstruktywny dialog z Parlamentem Europejskim i Radą. W ścisłej współpracy ze wszystkimi zainteresowanymi stronami, w tym z partnerami społecznymi i przedstawicielami przemysłu, będę dążyć do realizacji tej strategii do czerwca przyszłego roku.

Wzmacniając nasze narzędzia przejrzystości, zamierzam pogłębić prewencyjne oceny nowych przepisów krajowych, które mogłyby mieć wpływ na jednolity rynek, w tym rozważyć potrzebę przyjęcia aktu w sprawie zapobiegania barierom na jednolitym rynku. Wykorzystanie pełnego potencjału działań zapobiegawczych jest możliwe dzięki lepszemu wdrażaniu istniejących instrumentów służących przejrzystości. Kluczowe znaczenie w tym względzie będzie miało wyeliminowanie luk w istniejących mechanizmach powiadamiania, zwiększenie udziału zainteresowanych stron oraz wprowadzenie bardziej rygorystycznych ocen proporcjonalności w odniesieniu do nowych inicjatyw regulacyjnych. Jeżeli działania zapobiegawcze nie będą wystarczające, nie zawaham się wszcząć postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego.

Jak to wyjaśniłem w mojej odpowiedzi na pytanie 11, jednym z moich najważniejszych priorytetów będzie stworzenie specjalnego paszportu dla MŚP w celu zmniejszenia obciążeń administracyjnych i zaoszczędzenia czasu i zasobów, a także umożliwienie organom publicznym łatwiejszego przetwarzania i rozpatrywania wniosków, np. w odniesieniu do wniosków o finansowanie, stwierdzenia zgodności regulacyjnej lub zwolnienia z wymogów prawnych, takich jak obowiązki sprawozdawcze.

Jak to przedstawiłem w mojej odpowiedzi na pytanie 6, wraz z komisarz do spraw środowiska, odporności wodnej i konkurencyjnej gospodarki o obiegu zamkniętym będę pracować nad wnioskiem dotyczącym aktu w sprawie

gospodarki o obiegu zamkniętym w celu ustanowienia dobrze funkcjonującego jednolitego rynku odpadów i materiałów wtórnych.

Ocena rozporządzenia w sprawie normalizacji ma zostać zakończona na początku 2025 r. Na podstawie zebranych dowodów dokładnie ocenię, czy potrzebne są zmiany regulacyjne i czy obecny system jest w stanie zaspokoić pilne potrzeby polityczne i przemysłowe UE. Musimy opracować normy techniczne, zwłaszcza na potrzeby prawodawstwa towarzyszącego transformacji ekologicznej i cyfrowej w zmieniającej się sytuacji geopolitycznej. Przedmiotem tej analizy będzie również wpływ orzecznictwa Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości w ciągu ostatnich ośmiu lat, a także ogólne potrzeby w zakresie uproszczenia, co może wymagać nowego podejścia do tego, jak współpracujemy z zainteresowanymi stronami w zakresie norm, przy jednoczesnym uwzględnieniu ważnych spostrzeżeń gospodarczych i technicznych, jakie daje nasz proces partycypacyjny. Normalizacja była w przeszłości ważnym atutem Europy, a moim zamiarem jest utrzymanie i wzmacnianie naszej pozycji jako podmiotu wyznaczającego światowe standardy.

Jeśli chodzi o jednolity portal cyfrowy, jest on jedną z najbardziej ambitnych inicjatyw UE w zakresie administracji elektronicznej. Oferuje on dostęp do wiarygodnych informacji, cyfrowych procedur administracyjnych i usług pomocniczych. Zmniejsza obciążenie administracyjne poprzez umożliwienie obywatelom i przedsiębiorstwom w Europie cyfryzacji ogólnie i cyfryzacji administracji publicznej, zapewniając kompleksowy internetowy punkt dostępu w przypadku zainteresowania pracą, nauką lub prowadzeniem działalności w innym kraju UE. Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, będę działał na rzecz dalszego wzmocnienia jednolitego portalu cyfrowego i priorytetowo traktował pełne wdrożenie systemu technicznego opartego na zasadzie jednorazowości, wspierając objęcie tym systemem ponad 80 tys. organów administracji publicznej w państwach członkowskich oraz zapewniając dostępność wszystkich procedur administracyjnych wchodzących w jego zakres.

Z przyjemnością zobowiązuję się budować i utrzymywać bezpośredni kanał komunikacji z Parlamentem i odpowiednimi grupami roboczymi Parlamentu, z pełnym poszanowaniem Porozumienia ramowego w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim i Komisją Europejską na wszystkich etapach procesu decyzyjnego. Jak to przedstawiłem w mojej odpowiedzi na pytanie 2, cały mój zespół również będzie łatwo dostępny przez cały okres kadencji, w ramach dwustronnego przepływu informacji. Będę zapraszać sprawozdawców, kontrsprawozdawców lub liderów w konkretnych dziedzinach na sesje robocze w celu omówienia kwestii budzących obawy oraz pomysłów wynikających bezpośrednio z ich prac parlamentarnych i ich okręgów wyborczych.

14. W jaki sposób zamierza Pan zrealizować powierzone Panu zadanie rewizji dyrektyw w sprawie zamówień publicznych, aby wykorzystać potencjał zamówień publicznych z korzyścią dla jednolitego rynku UE oraz obywateli i przedsiębiorstw UE, w tym MŚP, a także zwiększyć konkurencyjność, w tym konkurencyjność cyfrową UE, oraz zapewnić uczciwą konkurencję i bezpieczeństwo dostaw określonych kluczowych technologii, produktów i usług? Jakie technologie i sektory uważa Pan za strategiczne, a zatem za takie, które wymagają interwencji przy pomocy zamówień publicznych, i jakie rozwiązania należy zastosować, mając na uwadze potrzebę utrzymania równych warunków działania i równych szans dla przedsiębiorstw z UE na całym jednolitym rynku? Kiedy Pana zdaniem nastąpi rewizja ram zamówień publicznych i czy planuje Pan dokonać zmian w drodze rozporządzeń UE zamiast dyrektyw UE?

Uważam, że zamówienia publiczne mają do odegrania kluczową rolę w tworzeniu rynków pionierskich, tj. tworzeniu popytu na innowacyjne, zrównoważone i odporne produkty. Obecny dorobek prawny obejmuje nie mniej niż sześć dyrektyw i przepisy w kilkudziesięciu sektorowych aktach prawnych. Jeśli moja kandydatura na stanowisko wiceprzewodniczącego wykonawczego zostanie zatwierdzona, dokonam zmiany obecnie obowiązujących dyrektyw UE w sprawie zamówień publicznych, jak wskazano w piśmie określającym moje zadania i zgodnie z zapowiedzią nowo wybranej przewodniczącej Ursuli von der Leyen w jej wytycznych politycznych.

Celem zmiany ram legislacyjnych będzie dalsze uwolnienie ogromnego potencjału zamówień publicznych w zakresie kształtowania gospodarki europejskiej, tworzenia rynków pionierskich oraz pobudzania wzrostu i zwiększania odporności europejskich przedsiębiorstw, a tym samym tworzenia wysokiej jakości miejsc pracy. Zamierzam zaproponować uaktualnienie przepisów w trzech głównych obszarach: 1) strategiczna rola zamówień publicznych poprzez wymogi jakościowe, zwłaszcza pod względem zrównoważonego rozwoju, odporności społecznej i cyberbezpieczeństwa; 2) unijna wartość dodana zamówień publicznych dla naszych obywateli poprzez bezpieczeństwo dostaw strategicznych technologii, produktów i usług, w tym w sytuacjach

nadzwyczajnych; oraz 3) uproszczenie obecnych mechanizmów, w szczególności z myślą o unijnych przedsiębiorstwach typu start-up i innowatorach oraz władzach lokalnych.

Zmiana dyrektyw w sprawie zamówień publicznych stanowi również okazję do ponownej refleksji nad udzielaniem zamówień publicznych z uwzględnieniem technologii cyfrowych. Refleksja ta musi dotyczyć nie tylko sposobu wykorzystania tych technologii do uproszczenia i przyspieszenia procedur, ale także sposobu przyspieszenia wdrażania innowacyjnych produktów i technologii. Pragnę skorzystać z okazji, by zwrócić uwagę na przestrzeń danych dotyczących zamówień publicznych, która od września bieżącego roku umożliwia nabywcom publicznym i przedsiębiorstwom usprawnienie procesu decyzyjnego dzięki wykorzystaniu zaawansowanej analityki danych i narzędzi cyfrowych.

Aby możliwe było przeprowadzenie takiej zmiany w sposób zgodny z zasadami lepszego stanowienia prawa, a także z zasadami pomocniczości i proporcjonalności, konieczne będzie poczynienie dwóch głównych kroków. Po pierwsze – ocena obecnych ram. Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, zobowiązuję się do przeprowadzenia dogłębnej oceny obowiązujących dyrektyw w sprawie zamówień publicznych, zgodnie z wnioskami Rady i Europejskiego Trybunału Obrachunkowego. Szczegółowe konsultacje publiczne umożliwią nam zidentyfikowanie sprzecznych aspektów, korzyści i wyzwań wynikających z obecnych ram, co będzie stanowić podstawę naszej refleksji na temat możliwych obszarów wymagających poprawy i uproszczenia. Po drugie – w ocenie skutków uwzględnione zostaną wszelkie obciążenia, zarówno finansowe, jak i administracyjne nakładane na obywateli, przedsiębiorstwa lub nabywców publicznych.

Na tym wstępnym etapie chciałbym również w pierwszej kolejności wysłuchać opinii Parlamentu i skonsultować się z władzami lokalnymi, które są pierwszymi użytkownikami zamówień publicznych, aby uwzględnić opinie i uwagi w naszej propozycji.

Zgodnie z oświadczeniem nowo wybranej przewodniczącej, że nasz przyszły dobrobyt musi być tworzony w Europie, w celu określenia strategicznych technologii i sektorów oraz nadania im priorytetu, weźmiemy pod uwagę szereg czynników: sektory i technologie określone w obowiązujących przepisach sektorowych, na przykład w akcie w sprawie przemysłu neutralnego emisyjnie i rozporządzeniu w sprawie ekoprojektu dla zrównoważonych produktów, a także w przyszłych inicjatywach, takich jak Pakt dla czystego przemysłu i akt w sprawie przyspieszenia dekarbonizacji przemysłu, a także kryteria takie jak odporność łańcuchów dostaw, bezpieczeństwo fizyczne i cyberbezpieczeństwo infrastruktury krytycznej, bezpieczeństwo i wycieki technologii, zależności lub wymuszenia ekonomiczne, a także udział podmiotów gospodarczych z państw trzecich w danym sektorze. Jest to ważny element refleksji nad zmianą ram zamówień publicznych i zwrócimy na te czynniki szczególną uwagę.

Nowe przepisy zostaną opracowane w taki sposób, aby zapewnić unijną wartość dodaną dla naszych obywateli, bezpieczeństwo dostaw niektórych strategicznych technologii, produktów i usług oraz odpowiednie warunki dla unijnych przedsiębiorstw, by mogły one inwestować w dekarbonizację i tworzyć wysokiej jakości miejsca pracy. Szczególnie ważne jest, aby nabywcy publiczni upewniali się, że oferenci z państw trzecich przestrzegają naszych norm środowiskowych, klimatycznych i społecznych niezależnie od systemu prawnego mającego zastosowanie w ich kraju. Równie ważne jest dążenie do wzajemnego dostępu naszych przedsiębiorstw do rynków zamówień publicznych w państwach trzecich.

Ocenimy wpływ różnych możliwych narzędzi służących sprostaniu tym wyzwaniom i będziemy kontynuować wdrażanie niedawno przyjętych narzędzi, a także współpracować z nabywcami publicznymi i zainteresowanymi stronami w celu znalezienia dalszych praktycznych i łatwych do zastosowania rozwiązań. Aby to zrealizować, potrzebujemy wystarczająco dużo czasu. Mogę jednak zapewnić, że prace te będą traktowane priorytetowo, tak abyśmy mogli jak najszybciej poczynić postępy bez uszczerbku dla jakości.

W ramach analizy wariantów strategicznych określonych w ocenie skutków rozważymy, czy interwencja regulacyjna w formie jednej lub kilku dyrektyw, rozporządzenia lub innych ukierunkowanych środków jest najlepszym sposobem osiągnięcia połączonych celów.

Ponadto, jeśli moja kandydatura na stanowisko wiceprzewodniczącego wykonawczego zostanie zatwierdzona, oprócz działań legislacyjnych będę nadal propagować stosowanie wytycznych, wsparcie na rzecz budowania zdolności i dostosowane do potrzeb sesje szkoleniowe zarówno dla nabywców publicznych, jak i podmiotów gospodarki społecznej w państwach członkowskich UE.

Pytanie Komisji Handlu Międzynarodowego

15. Mając na uwadze wysoki poziom niepewności na świecie i rosnącą potrzebę konsolidacji unijnego programu bezpieczeństwa gospodarczego i wzmocnienia naszej konkurencyjności, w jaki sposób zadba Pan o to, by bezpieczeństwo gospodarcze, polityka handlowa, inwestycyjna i przemysłowa były częścią spójnego podejścia, które wspiera otwartą strategiczną autonomię i odporność Unii? W jaki sposób zaprojektuje Pan i wdroży program bezpieczeństwa gospodarczego i w jakim terminie? Nawiązując do wcześniejszych rozmów między Parlamentem a Komisją na temat rozporządzenia wykonawczego (UE) 2023/1441, czy może Pan zapewnić, że kiedy przedstawione zostanie pierwsze sprawozdanie z wdrożenia rozporządzenia w sprawie subsydiów zagranicznych (co ma nastąpić do 13 lipca 2026 r.), przedstawiony zostanie również wniosek ustawodawczy dotyczący zmiany tego rozporządzenia? Biorąc pod uwagę znacznie większą niż oczekiwano liczbę spraw związanych ze zgłoszonymi ofertami w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego, czy zwiększy Pan liczbę pracowników odpowiedzialnych za wdrażanie rozporządzenia w sprawie subsydiów zagranicznych w Dyrekcji Generalnej ds. Rynku Wewnętrznego, Przemysłu, Przedsiębiorczości i MŚP?

Jestem głęboko przekonany o potrzebie spójnego podejścia wykorzystującego nasze bezpieczeństwo gospodarcze, handel, inwestycje i politykę przemysłową do realizacji strategicznych interesów UE. Musimy zapewnić naszym przedsiębiorstwom przestrzeń i sprzyjające środowisko, których potrzebują do wprowadzania innowacji i zwiększenia skali działalności, chronić jednolity rynek przed nieuczciwą konkurencją, zapewnić sprawiedliwy dostęp do surowców, otworzyć rynki państw trzecich w celu stworzenia nowych możliwości, a także zabezpieczyć potrzebne nam środki produkcji z różnych źródeł i po konkurencyjnych kosztach. W rzeczy samej konkurencyjność naszego europejskiego przemysłu wymaga całościowego podejścia obejmującego bezpieczne łańcuchy dostaw, uczciwe warunki konkurencji i możliwości gospodarcze na całym świecie.

W poprzedniej kadencji podjęto wiele inicjatyw mających na celu: ochronę i wspieranie naszych przedsiębiorstw i infrastruktury w bezpośrednim następstwie wstrząsów zewnętrznych, stworzenie warunków strukturalnych dla ich konkurencyjności i odporności naszych łańcuchów dostaw oraz dostosowanie naszej polityki do naszych wartości i celów klimatycznych. Kwestie te stanowiły podstawę naszej strategii przemysłowej, strategii handlowej i strategii bezpieczeństwa gospodarczego, które są ze sobą powiązane i muszą być wdrażane w spójny sposób. Popieram większą asertywność, jeżeli chodzi o ochronę jednolitego rynku przed nieuczciwymi praktykami handlowymi, zakłócającymi politykami o charakterze nierynkowym i wyciekiem technologii.

Spójność i koordynacja między tymi obszarami działań zostaną przede wszystkim zapewnione na szczeblu kolegium, w szczególności we współpracy z komisarzem do spraw handlu i bezpieczeństwa gospodarczego, z uwagi na jasno określone cele – konkurencyjność, bezpieczeństwo i zrównoważony rozwój. Jeśli moja kandydatura na stanowisko wiceprzewodniczącego wykonawczego zostanie zatwierdzona, będę współpracować z innymi członkami kolegium, aby zapewnić pełne uwzględnienie zarówno aspektów wewnętrznych, jak i zewnętrznych przy dalszym rozwijaniu naszej polityki przemysłowej i handlowej oraz polityki bezpieczeństwa gospodarczego. Są to dwie strony tego samego medalu. Musimy zadbać o to, byśmy nadal korzystali z międzynarodowego otwartego i opartego na zasadach handlu, przy jednoczesnym ograniczeniu ryzyka, że te nadmierne współzależności będą wykorzystywane jako broń. Mamy do dyspozycji istotne narzędzia w tym zakresie, które powinniśmy wykorzystać, takie jak instrument subsydiów zagranicznych.

Nasza polityka bezpieczeństwa gospodarczego, dwa lata po przyjęciu strategii, musi być dalej wdrażana i rozwijana we wszystkich dziedzinach, aby zagwarantować, że wszystkie odpowiednie polityki: przemysłowa, cyfrowa, w zakresie badań naukowych i innowacji oraz inne, zostaną uruchomione w sposób spójny i wzajemnie się wzmacniający. Strategia, skupiona wokół filarów „promowanie", „ochrona" i „partnerstwo", musi być obecnie skutecznie wdrażana w oparciu o oceny ryzyka.

Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, będę współpracować z komisarzem do spraw handlu i bezpieczeństwa gospodarczego w celu pogłębienia naszej wiedzy na temat czynników ryzyka, z którymi mamy do czynienia, poprzez skoordynowane oceny ryzyka, przygotowanie ukierunkowanych i proporcjonalnych środków ograniczających ryzyko, wdrożenie narzędzi bezpieczeństwa gospodarczego dotyczących ryzyka, które musimy wyeliminować, oraz pomyślne zakończenie trwających procesów mających na celu wzmocnienie naszych narzędzi, np. dotyczących monitorowania BIZ i inwestycji za granicą. Ocenimy, czy potrzebne są nowe narzędzia. Będę również pomagać w realizacji inicjatyw rozpoczętych w poprzedniej kadencji, takich jak zwiększenie nacisku na monitorowanie ryzyka w łańcuchu dostaw, przewidywanie zakłóceń oraz skupienie się na istniejących i potencjalnych strategicznych zależnościach. Wraz z państwami członkowskimi należy ustanowić odpowiedni

harmonogram i zakres przeprowadzania dalszych ocen ryzyka w odniesieniu do technologii krytycznych. Ponadto będę współpracować z komisarzem do spraw handlu i bezpieczeństwa gospodarczego, aby kontynuować współpracę z krajami o podobnym podejściu, w szczególności z grupą G-7, w celu wzmocnienia odporności naszego łańcucha dostaw poprzez opracowanie norm bezpieczeństwa gospodarczego. Oprócz umów o wolnym handlu będziemy rozwijać czyste partnerstwa handlowo-inwestycyjne o silnym wymiarze biznesowym w odniesieniu do możliwości inwestycyjnych w celu zabezpieczenia i dywersyfikacji dostaw surowców krytycznych, zielonej energii i czystych technologii.

Jeżeli chodzi o rozporządzenie w sprawie subsydiów zagranicznych, okazało się już ono skuteczne i będziemy w pełni z niego korzystać. Jednocześnie, jeśli moja kandydatura na stanowisko wiceprzewodniczącego wykonawczego zostanie zatwierdzona, przeprowadzę dogłębną ocenę jego wdrażania. Dokonując przeglądu praktyki wdrażania i egzekwowania przepisów tego rozporządzenia, rozważymy m.in. stosowność poziomu progów pomocy powodujących obowiązek zgłoszenia. Sprawozdanie z tej oceny zostanie przedstawione Parlamentowi i Radzie. Na podstawie tej oceny, w razie potrzeby, aby zapewnić równe warunki działania wszystkim przedsiębiorstwom na rynku wewnętrznym, Komisja rozważy w tym celu ewentualny wniosek ustawodawczy.

Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, będę współpracować z wiceprzewodniczącą wykonawczą do spraw czystej, sprawiedliwej i konkurencyjnej transformacji, aby zrealizować nasze ambicje w zakresie równych warunków działania dla wszystkich przedsiębiorstw działających na jednolitym rynku.

Pytanie Komisji Budżetowej

16. W swoich wytycznych politycznych nowo wybrana przewodnicząca wzywa do ustanowienia unijnego funduszu konkurencyjności, który będzie inwestował w technologie strategiczne (od sztucznej inteligencji po przestrzeń kosmiczną, czyste technologie i biotechnologię) oraz w ważne projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania (projekty IPCEI), a także pobudzi inwestycje prywatne w realizację naszych wspólnych celów i zmniejszy ich ryzyko.
Zakres takiego funduszu będzie obejmował szeroki wachlarz istniejących priorytetów politycznych.
Czy może Pan opowiedzieć nam o powodach leżących u podstaw tego podejścia i przedstawić swoją wizję jego wdrożenia oraz sposób, w jaki będzie ono napędzać dwojaką transformację, określając szczegółowo strategie polityczne i istniejące programy, które pasowałyby do takiego funduszu, zakładany stopień harmonizacji tych programów, równowagę między zwrotnym i bezzwrotnym wsparciem ze strony funduszu, a także wprowadzone zabezpieczenia gwarantujące, że Parlament będzie zaangażowany na równi z Radą w proces decyzyjny, wdrażanie programów i monitorowanie wdrażania funduszu?

Europa zawsze była kontynentem znanym ze swojej siły innowacyjnej i prężnego przemysłu zdolnego do osiągania sukcesów na rynkach światowych. Siła ta jest jednak teraz poddawana próbie. Nasze przedsiębiorstwa działają obecnie w niespokojnym świecie, w którym konkurencja staje się coraz bardziej nieuczciwa, a ceny energii rosną, w którym występuje niedobór wykwalifikowanej siły roboczej oraz trudności w dostępie do potrzebnego kapitału. Stoimy w obliczu przełomowego momentu dla europejskiego przemysłu i społeczności badawczych. Stawką jest nasza wiodąca pozycja technologiczna, nasza zdolność do reagowania na wyzwania przemysłowe, przyspieszenia transformacji oraz aktywnego wykorzystywania nowych możliwości.

W tym kontekście, jeśli moja kandydatura na stanowisko wiceprzewodniczącego wykonawczego zostanie zatwierdzona, moim celem będzie stworzenie warunków sprzyjających niezbędnym inwestycjom w zwiększanie potencjału innowacyjnego i pomyślne przeprowadzenie dwojakiej transformacji. Jak określono w wytycznych politycznych nowo wybranej przewodniczącej Ursuli von der Leyen i zgodnie z naszą ambicją, aby ideą przewodnią Komisji były inwestycje, Europejski Fundusz Konkurencyjności będzie naszym potencjałem inwestycyjnym na rzecz technologii strategicznych, działającym w synergii z innymi narzędziami i politykami.

Konkurencyjność Europy oraz jej pozycja w wyścigu o uzyskanie przewagi w dziedzinie czystej, cyfrowej i ekologicznej gospodarki będą zależeć od tego, czy zapoczątkujemy nową epokę innowacyjności i kreatywności. W tym celu badania naukowe i innowacje, nauka i technologia muszą stać się centralnym elementem naszej gospodarki. Żeby to osiągnąć, musimy dysponować narzędziami adekwatnymi do zakładanych celów.

Obecnie wydatki UE, w tym na konkurencyjność, rozkładają się jednak na zbyt wiele programów. Wiele z nich służy do finansowania tych samych rodzajów działań, lecz podlegają różnym wymogom i napotykają trudności w zakresie skutecznego łączenia finansowania.

Jestem głęboko przekonany, że należy lepiej skoncentrować wydatki UE na naszych priorytetach. Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, jednym z moich głównych priorytetów będzie rozwój przyszłego Europejskiego Funduszu Konkurencyjności, nad którym będę ściśle współpracować z innymi członkami kolegium, w szczególności z komisarzem do spraw budżetu i administracji publicznej oraz zwalczania nadużyć finansowych oraz z wiceprzewodniczącą wykonawczą do spraw czystej, sprawiedliwej i konkurencyjnej transformacji. Przed nami prace nad Europejskim Funduszem Konkurencyjności. Przyświecać nam będą następujące kluczowe zasady:

1. Ukierunkowanie strategiczne. Europejski Fundusz Konkurencyjności będzie inwestował w europejskie dobra publiczne. Technologie strategiczne – od sztucznej inteligencji po technologię kosmiczną, od czystych technologii po biotechnologię – będą miały kluczowe znaczenie dla zapewnienia ich rozwoju i produkcji w Europie. Przyszłość sektora czystych i najnowocześniejszych technologii musi być tworzona w Europie. Fundusz konkurencyjności powinien wspierać badania naukowe, innowacje, przedsiębiorstwa typu start-up i scale-up, a także ważne projekty stanowiące przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania. Nasza polityka w zakresie badań naukowych i innowacji musi być spójna z naszą polityką przemysłową. Musimy więc inwestować strategicznie, aby zmaksymalizować nasz wpływ.

2. Elastyczność. Europejski Fundusz Konkurencyjności będzie finansował inwestycje tam, gdzie działania UE są najbardziej potrzebne, i będzie dysponował jak najbardziej skutecznym i elastycznym zestawem narzędzi. Ponadto powinien on zagwarantować, że siła naszego budżetu będzie wykorzystywana do stymulowania inwestycji prywatnych i ograniczania ich ryzyka.

3. Prostota i szybkość. Korzystanie z funduszy UE powinno być łatwe i szybkie dla potencjalnych wnioskodawców. W związku z tym zasady i procedury dostępu do funduszy UE wymagają znacznego uproszczenia. Potrzebujemy mniejszej liczby programów. Dostęp do informacji, szybsze procesy i ciągłe usprawnienia w oparciu o informacje zwrotne od zainteresowanych stron mają kluczowe znaczenie dla lepszego wspierania naszej społeczności przemysłowej i badawczej na poziomie operacyjnym.

Musimy sprawić, by europejskie innowacje miały przełożenie na rynki, i ułatwić zwiększanie skali działalności w Europie. Europejski Fundusz Konkurencyjności będzie naszym narzędziem służącym realizacji tego celu. Powinien on towarzyszyć europejskim przedsiębiorstwom na wszystkich etapach przeprowadzania inwestycji: od pomysłu do sprzedaży, od badań naukowych do produkcji, od laboratorium do fabryki Aby nasze przedsiębiorstwa dysponowały wsparciem niezbędnym do wzrostu i rozwoju na jednolitym rynku i na całym świecie.

Fundusz będzie również częścią naszego finansowania w ramach istniejącej geopolityki, wzmacniając nasze łańcuchy wartości i zwalczając nasze zależności.

Komisja opracuje nowe narzędzie koordynacji konkurencyjności, które będzie funkcjonować w powiązaniu z tym nowym funduszem. Narzędzie to powinno przełożyć ogólnounijne cele w zakresie konkurencyjności na skoordynowane polityki krajowe, przy zapewnieniu finansowania publicznego i prywatnego na każdy priorytet strategiczny.

Jako były poseł wiem, że Parlament Europejski jest ważnym orędownikiem ambitnego budżetu UE, który służyłby realizacji naszych priorytetów politycznych. Będę zatem współpracować z Parlamentem na rzecz rozwoju i działania Europejskiego Funduszu Konkurencyjności, w duchu otwartości, przejrzystości, wzajemnego zaufania i stałego dialogu, z regularną wymianą informacji. Zapewniam, że będę działał na rzecz zaangażowania Parlamentu na równi z Radą, jako współustawodawcy i władzy budżetowej.

Pytanie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych

17. Jako wiceprzewodniczący wykonawczy do spraw dobrobytu i strategii przemysłowej będzie Pan odpowiedzialny za przegląd dyrektywy w sprawie zamówień publicznych. Dyrektywa ta może odegrać kluczową rolę w promowaniu wysokich standardów pracy. Partnerzy społeczni na szczeblu UE bardzo jasno wskazują na konieczność zapewnienia pracownikom europejskim większej ochrony za pomocą tej dyrektywy.
W jaki sposób zadba Pan o wzmocnienie społecznych aspektów przepisów UE w zakresie zamówień publicznych, zwłaszcza w odniesieniu do społecznych kryteriów udzielania zamówień, aby: ograniczyć łańcuchy podwykonawstwa i uregulować rolę pośredników pracy; zapewnić poszanowanie praw pracowniczych

i stosowanie układów zbiorowych; zwiększyć możliwości zatrudnienia osób z niepełnosprawnościami i pracowników potrzebujących wsparcia; zadbać o to, aby podmioty non-profit lub podmioty gospodarki społecznej, które świadczą usługi społeczne, nie były wykluczane z zamówień publicznych?

Jako Europejczyk jestem dumny z naszych wysokich norm pracy i zobowiązuję się je dalej wzmacniać. Normy te mają kluczowe znaczenie dla promowania rzetelnej konkurencji i uniknięcia równania w dół pod względem jakości tworzonych przez nas miejsc pracy. Jestem głęboko przekonany, że zamówienia publiczne UE mają do odegrania ważną rolę w promowaniu tych norm.

Już dziś w dyrektywach w sprawie zamówień publicznych z 2014 r. przewidziano, że przy wykonywaniu zamówień publicznych należy przestrzegać obowiązków wynikających z prawa socjalnego i prawa pracy, w tym zobowiązań opartych na układach zbiorowych. Dyrektywy oferują również nabywcom publicznym narzędzia proceduralne w celu zapewnienia realizacji tych obowiązków w trakcie całej procedury udzielania zamówień. Ponadto przepisy te umożliwiają nabywcom publicznym stworzenie organizacjom non-profit i przedsiębiorstw społecznych, natomiast pracodawcom – włączenie do swoich kadr pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji lub osób z niepełnosprawnościami.

Można jednak zrobić jeszcze więcej. Zmiana dyrektyw w sprawie zamówień publicznych, jak to wyjaśniłem w odpowiedzi na pytanie 14, stanowi cenną okazję do dogłębnej oceny ram legislacyjnych, umożliwiając nam określenie dalszych możliwych kroków w kierunku wspierania stosowania klauzul społecznych, zwiększania odpowiedzialności społecznej i zrównoważonego charakteru zamówień publicznych. Władze lokalne, które są głównymi użytkownikami zamówień publicznych, a jednocześnie najlepszymi ekspertami w dziedzinie lokalnego zatrudnienia, a także partnerzy społeczni mają do odegrania ważną rolę w tym procesie. Jeśli moja kandydatura na stanowisko wiceprzewodniczącego wykonawczego zostanie zatwierdzona, dopilnuję, by były one odpowiednio zaangażowane w ten proces i mogły wnieść wkład w zmianę dyrektyw.

Ponadto, jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, będę nadal propagować stosowanie wytycznych, wsparcie na rzecz budowania zdolności i dostosowane do potrzeb sesje szkoleniowe zarówno dla nabywców publicznych, jak i podmiotów gospodarki społecznej w państwach członkowskich. Będę wspierać bieżące wysiłki Komisji mające na celu przegląd wykorzystania przez nią klauzul społecznych.

Ponadto jestem głęboko przekonany, że inne cele, takie jak uproszczenie i odporność, również będą miały pozytywne skutki społeczne: odporność będzie wspierać tworzenie miejsc pracy w Europie, a uproszczenie zwiększy dostęp dla MŚP i przedsiębiorstw społecznych, a tym samym ponownie będzie miało wpływ na lokalne miejsca pracy. Złożoność naszych przepisów często utrudnia udział małych podmiotów w procedurach zamówień publicznych. Chciałbym, aby dzięki uproszczeniu i budowaniu zdolności podmioty te mogły wykorzystać potencjał, jaki mogą im zaoferować zamówienia publiczne.

Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, w trakcie przygotowywania zmian dyrektyw będę ściśle współpracować z wiceprzewodniczącą wykonawczą do spraw ludzi, umiejętności i gotowości, aby przeanalizować, w jaki sposób można udoskonalić przepisy, promować dialog społeczny i wysokie standardy pracy, zwiększać możliwości zatrudnienia osób z niepełnosprawnościami oraz przyczyniać się do rozwoju gospodarki społecznej i bardziej integracyjnego społeczeństwa.

Konieczna będzie ścisła koordynacja, ponieważ uważam, że zmiana dyrektyw w sprawie zamówień publicznych może przynieść pożądane skutki tylko wtedy, gdy towarzyszyć jej będą odpowiednie działania w ramach przyszłego planu działania na rzecz jakości miejsc pracy oraz nowego paktu na rzecz europejskiego dialogu społecznego.

Pytanie Komisji Prawnej

18. Własność intelektualna bez praw autorskich

W piśmie określającym Pańskie zadania jednym z obszarów Pana działania jest zadbanie o to, aby „nasza polityka w zakresie własności intelektualnej nadal nagradzała innowacje i kreatywność oraz wzmacniała egzekwowanie obowiązujących przepisów”.
Plan działania Komisji w zakresie własności intelektualnej z 2020 r. miał na celu zadbanie o to, aby europejski sektor kreatywny i innowacyjny pozostał światowym liderem, oraz przyspieszenie transformacji ekologicznej

i cyfrowej w Europie. Ten plan działania doprowadził w szczególności do wzmocnienia ochrony własności intelektualnej poprzez przyjęcie rozporządzenia w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych produktów rzemieślniczych i przemysłowych oraz zmianę 20-letnich przepisów dotyczących wzorów użytkowych, tak aby dostosować je do wymogów ery cyfrowej. Pakiet dotyczący patentów – w odniesieniu do którego Parlament Europejski przyjął swoje stanowisko w pierwszym czytaniu i który będzie przedmiotem negocjacji w obecnej kadencji – ma na celu zaproponowanie nowych przepisów, które pomogą przedsiębiorstwom, zwłaszcza MŚP, jak najlepiej wykorzystać swoje wynalazki i twórczość, oraz wspiera konkurencyjność i suwerenność technologiczną UE, zwłaszcza poprzez zapewnienie dostępności produktów objętych kluczowymi patentami w czasach kryzysu. Spośród dossier wchodzących w skład pakietu dotyczącego patentów jeden napotyka szczególne trudności w Radzie (dossier dotyczące SEP), i to pomimo ostatnich tendencji wskazujących, że UE traci udziały w porównaniu z podmiotami z Azji i USA. Plan działania w zakresie własności intelektualnej doprowadził również do przyjęcia unijnego zestawu narzędzi przeciwko podrabianiu produktów, który „ma na celu wspieranie współpracy między posiadaczami praw, dostawcami usług i organami ścigania, przy jednoczesnym zachęcaniu do stosowania najlepszych praktyk i stosowania nowoczesnych narzędzi i technologii". Własność intelektualna jest główną siłą napędową wzrostu gospodarczego, ponieważ wartości niematerialne i prawne odgrywają coraz większą rolę w globalnym wyścigu innowacji. Niemniej jednak, jak podkreślono w sprawozdaniu Draghiego, wydaje się, że unijne przedsiębiorstwa, zwłaszcza MŚP, czują się zniechęcone do ochrony swoich aktywów związanych z własnością intelektualną, przede wszystkim ze względu na skomplikowane, kosztowne i długotrwałe procedury wymagane przy składaniu wniosków dotyczących praw własności intelektualnej. Sytuacja ta uniemożliwiłaby przedsiębiorstwom konkurowanie na rynku światowym i czerpanie korzyści z jednolitego rynku. Ponadto ewolucja technologii sztucznej inteligencji lub nieetyczne wykorzystanie niektórych technologii, takie jak stosowanie zwodniczych interfejsów, może stwarzać nowe problemy dla ram własności intelektualnej, które nadal pozostają nierozwiązane i które mogą mieć potencjalny wpływ na innowacje, kreatywność i konkurencyjność UE; w szczególności dotyczy to generatywnej sztucznej inteligencji i jej związków z patentami, ale także ze znakami towarowymi, tajemnicami handlowymi, a także kwestią egzekwowania praw własności intelektualnej. Ponadto Komisja przeprowadza obecnie okresowy przegląd prawodawstwa UE dotyczącego znaków towarowych. Jeżeli chodzi o tajemnice handlowe, w szczególności w przypadku MŚP, konieczne są dodatkowe wysiłki na rzecz zwalczania kradzieży tajemnic handlowych w kontekście globalnych innowacji technologicznych oraz upowszechniania wiedzy na ten temat.
Biorąc pod uwagę te wyzwania, jakie środki podjąłby Pan, aby zapewnić właściwe egzekwowanie wszystkich obowiązujących przepisów dotyczących własności intelektualnej, i czy przedstawi Pan nowe inicjatywy, na przykład w obszarze tajemnic handlowych lub znaków towarowych, celem zadbania o to, aby ramy UE wciąż były adekwatne do założonych celów, aby nagradzać innowacje i kreatywność w epoce cyfrowej oraz wspierać długoterminowy wzrost i konkurencyjność UE, przy jednoczesnym zwiększeniu wysiłków na rzecz ułatwienia negocjacji w sprawie wniosków przeniesionych z poprzedniej kadencji?

Wartości niematerialne i prawne stanowią znaczną część aktywów korporacyjnych i są jedną z najsilniejszych zachęt do inwestowania w przedsiębiorstwo. Na przykład prawdopodobieństwo uzyskania finansowania z kapitału wysokiego ryzyka przez przedsiębiorstwa typu start-up stosujące patenty i znaki towarowe jest dziesięciokrotnie wyższe. W związku z tym własność intelektualna jest zasadniczym elementem konkurencyjności.

Zbiór unijnych przepisów patentowych pozostaje jednak fragmentaryczny. Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, w pierwszej kolejności skupię się na rozwiązaniu tego problemu poprzez promowanie szerszego przyjęcia jednolitego systemu patentowego i rozszerzenie jego obowiązywania poza obecnych 18 państw członkowskich, w celu zmniejszenia kosztów, zwiększenia pewności prawa i korzystania z jednolitej jurysdykcji Jednolitego Sądu Patentowego, przy czym Europejski Urząd Patentowy będzie nadal wykonywał swoje zadanie polegające na wydawaniu jednolitych patentów.

W tym duchu będę dążyć do realizacji pakietu patentowego, opierając się na wsparciu Parlamentu Europejskiego dla wszystkich jego trzech filarów, z których dwa nałożyłyby nowe obowiązki na Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej. Będę ściśle współpracować z państwami członkowskimi w celu sfinalizowania tych reform, które dotyczą najpilniejszych wyzwań dla dorobku prawnego UE w zakresie patentów i mają na celu rozwinięcie i wzmocnienie jednolitego systemu patentowego.

Wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie dodatkowych świadectw ochronnych ma na celu zmniejszenie obciążeń administracyjnych i zagwarantowanie spójności dla przemysłu farmaceutycznego i agrochemicznego, w szczególności dla małych i średnich przedsiębiorstw, oraz wzmocnienie jednolitego systemu patentowego. Wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie udzielania licencji przymusowych, który zbliża się do etapu rozmów trójstronnych, uwzględni zapotrzebowanie Unii na skuteczne narzędzia dotyczące własności intelektualnej w celu reagowania na kryzysy mające wpływ na łańcuchy wartości na całym jednolitym rynku.

Wiarygodne i przejrzyste ramy udzielania licencji na patenty konieczne dla spełnienia normy (SEP) zapewnią, że UE stanie się bardziej atrakcyjnym miejscem docelowym inwestycji dla licencjodawców i licencjobiorców. W związku z tym będę aktywnie uczestniczyć w pracach współprawodawców, eliminując konflikty dotyczące licencji na rynkach o krytycznym znaczeniu dla konkurencyjności Unii, w szczególności biorąc pod uwagę rozwój internetu rzeczy i zmianę globalnej równowagi, jeśli chodzi o własność SEP. Ponadto w unijnej dyrektywie biotechnologicznej, ustanowionej ponad dwadzieścia lat temu, określono podstawowe zasady patentowania wynalazków biotechnologicznych. W miarę rozwoju sytuacji na rynku biotechnologii musimy zadbać o to, by ochrona własności intelektualnej w optymalny sposób przyczyniała się do wspierania unijnego sektora biotechnologicznego i by była uznawana za jeden z ważnych aspektów podczas przygotowywania przyszłego unijnego aktu w sprawie biotechnologii.

Po drugie, jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, zobowiązuję się do dalszej modernizacji ram własności intelektualnej w celu dostosowania ich do realiów rynków wschodzących, takich jak sztuczna inteligencja (AI), oraz potencjalnych wyzwań, jakie mogą one stwarzać, przy jednoczesnym priorytetowym traktowaniu dobrobytu naszych obywateli i celów przemysłowych UE. Dorobek prawny w zakresie znaków towarowych i wzorów przemysłowych został niedawno uaktualniony w celu dostosowania go do epoki cyfrowej, przy jednoczesnym zmniejszeniu obciążeń administracyjnych, a nowe przepisy dotyczące oznaczeń geograficznych produktów rzemieślniczych i przemysłowych w pełni uwzględniły dotychczas niedostatecznie docenianą wartość tworzoną przez rzemieślników i kobiety. Waloryzując tradycyjne know-how, prawa własności intelektualnej umożliwią uznanie ich życia zawodowego i ochronę przynoszących dobre wynagrodzenie miejsc pracy, w tym w regionach mniej uprzemysłowionych. Chociaż sztuczna inteligencja może stanowić wyzwanie dla podstawowych koncepcji prawa własności intelektualnej, takich jak wynalazczość, zdolność patentowa, autorstwo i dystrybucja renty ekonomicznej, uważam, że powinniśmy znaleźć równowagę między promowaniem i ułatwianiem innowacji a jednoczesnym zapewnieniem ochrony właścicieli praw. W przyszłości będziemy musieli zadbać o to, by unijny system własności intelektualnej umożliwiał absorpcję i wdrażanie sztucznej inteligencji i rozwiązań opartych na sztucznej inteligencji, przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiednich zabezpieczeń zapobiegających naruszaniu praw własności intelektualnej. Dotyczy to w szczególności ochrony patentów i tajemnic handlowych w epoce dużych zbiorów danych przemysłowych.

Po trzecie, prawa własności intelektualnej mogą pobudzić inwestycje i zwiększyć konkurencyjność tylko wtedy, gdy zostaną skutecznie wdrożone. Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, będę dążyć do zapewnienia twórcom i wynalazcom w UE godziwych dochodów z ich twórczości i innowacji oraz ochrony wartości niematerialnych i prawnych MŚP i ułatwienia im dostępu do finansowania. Musimy zmniejszyć obciążenie MŚP związane ze stosowaniem i egzekwowaniem ich praw własności intelektualnej, ponieważ własność intelektualna może znacznie zwiększyć ich zdolność do uzyskania płynności i wprowadzania innowacji na rynek. Ponieważ MŚP są bardziej narażone na upadłość z powodu naruszeń praw własności intelektualnej niż większe przedsiębiorstwa, zbadam możliwość zaoferowania solidnego i dostosowanego do potrzeb mechanizmu wsparcia MŚP w zakresie własności intelektualnej, np. z Funduszu na rzecz MŚP. W 2019 r. produkty podrobione stanowiły prawie 6% całego przywozu do UE (119 mld EUR pod względem wartości), co doprowadziło do utraty 670 tys. miejsc pracy i 15 mld EUR utraconych dochodów podatkowych. Dlatego też egzekwowanie przepisów jest dla Komisji najważniejszą kwestią. W tym celu będę dążyć do wdrożenia zalecenia Komisji w sprawie zwalczania obrotu towarami podrobionymi, które obejmuje środki i narzędzia służące zwalczaniu podrabiania towarów i usprawnieniu egzekwowania praw własności intelektualnej. Jednym z tych narzędzi jest niedawno opublikowany zestaw narzędzi do zapobiegania cyberkradzieży, aby lepiej przygotować MŚP na wyzwania związane z kradzieżą tajemnic handlowych w internecie oraz złagodzić negatywne skutki cyberataków.

Ponadto ochrona i wykorzystanie wartości niematerialnych i prawnych wymaga spójnej międzynarodowej strategii w zakresie własności intelektualnej. Jeśli moja kandydatura zostanie zatwierdzona, zamierzam aktywnie bronić interesów Unii na międzynarodowych forach do spraw własności intelektualnej, takich jak Światowa Organizacja Własności Intelektualnej.